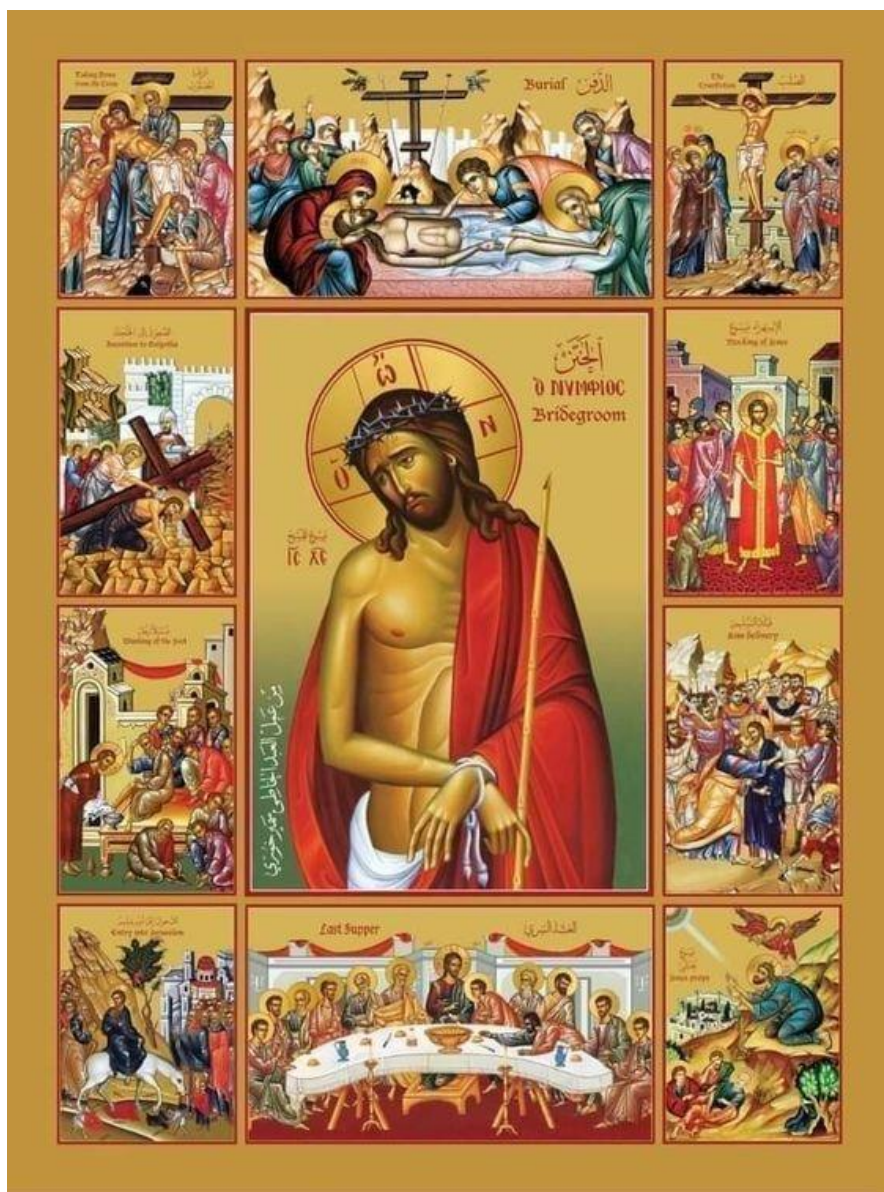
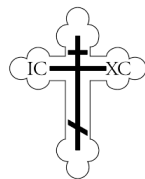

ȘFÂNTA ȘI MAREA VINERI

**Utrenia Sfintelor și Mântuitoarelor Pătimiri ale Domnului
Iisus Hristos (Denia de joi seară, sau Denia celor 12 Evanghelii)**

**din 9 aprilie 2026, joi seară: Sfinții Mucenici Terentie, Pompei,
African, Maxim și Dima (după Triodul, ediția 2010)**

PREOTUL: *Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: **A**min! **S**lavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindeni ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! *(de trei ori, închinându-ne de fiecare dată)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. **A**min!

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi! Doamne, curățește păcatele noastre! Stăpâne, iartă fărădelegile noastre! Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău!

Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. **A**min!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău! Vie Împărăția Ta! Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ! Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean!

PREOTUL: *Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.*

STRANA: **A**min! **D**oamne, miluiește! *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. **A**min!

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru! *(închinându-ne de fiecare dată)*

și se citesc cei doi psalmi

Psalmul 19

1. **A**uză-te Domnul în ziua necazului și să te apere numele Dumnezeului lui Iacob!
2. **T**rimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijine pe tine!
3. **P**omenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie!
4. **D**ea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-I plinească!
5. **B**ucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale!
6. **A**cum am cunoscut că a mântuit Domnul pe unsul Său, cu puterea dreptei Sale.
7. **Î**l va auzi pe dânsul din cerul cel sfânt al Lui.
8. **U**nii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru.
9. **A**ceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am ridicat și ne-am îndreptat.
10. **D**oamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema!

Psalmul 20

1. **D**oamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte.
2. **D**upă dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el.
3. **C**ă l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.
4. **V**iață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.
5. **M**are este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el.
6. **C**ă îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, îl vei veseli pe dânsul întru bucurie cu fața Ta.
7. **C**ă împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti.
8. **A**flă-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine!

9. **Î**ți vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale;
10. **D**omnul întru mânia Sa îți va tulbura pe ei și-i va mânca pe ei focul.
11. **R**odul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor.
12. **C**ă au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi care nu vor putea să stea.
13. **C**ă îți vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor.
14. **Î**nalță-Te, Doamne, întru tăria Ta, cânta-vom și vom lăuda puterile Tale!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! *(de trei ori, închinându-ne de fiecare dată)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi! Doamne, curățește păcatele noastre! Stăpâne, iartă fărădelegile noastre! Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău!

Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău! Vie Împărăția Ta! Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ! Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri, și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean!

PREOTUL: **C**ă a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: **A**min! *Apoi cântă:*

Troparul Sfintei Cruci - glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta! Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Condacul Sfintei Cruci - glasul 4

Podobie: Cel Ce Te-ai înălțat...

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeu! Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Troparul Născătoarei de Dumnezeu – glasul 4

Ocrotitoare, neînfricăată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce esti bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu! Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini! Mântuiește pe cei pe care i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată!

PREOTUL, *cădind în fața Sfintei Mese, rostește:*

Ectenia întreită scurtă

PREOTUL: *Miluiește-ne pe noi, Dumnezeu, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!*

STRANA *răspunde după fiecare cerere:* **D**oamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: *Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru sănătatea și mântuirea lui.*

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și pentru mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min! *Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!*

PREOTUL: **S**lavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

Cei șase psalmi ai Utreniei (Hexapsalmul)

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire! *(de trei ori)*

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

Psalmul 3

1. **D**oamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea;
2. **M**ulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!”
3. **I**ar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu.
4. **C**u glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui.
5. **E**u m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.
6. **N**u mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară.
7. **S**coală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu!, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit.
8. **A** Domnului este mântuirea și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.
***E**u m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini.*

Psalmul 37

1. **D**oamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți!
2. **C**ă săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta.
3. **N**u este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele.
4. **C**ă fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsatau peste mine.
5. **U**mplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilile mele, din pricina nebiei mele.
6. **C**hinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam.
7. **C**ă șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu.

8. **N**ecăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele.

9. **D**oamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns.

10. **I**nima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei și aceasta nu este cu mine.

11. **P**rietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat.

12. **Ș**i se sileau cei ce căutau sufletul meu și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau.

13. **I**ar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. **Ș**i m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustrări.

15. **C**ă spre Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeuul meu,

16. **C**ă am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit.

17. **C**ă eu spre bătai gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. **C**ă fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu;

19. **I**ar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

20. **C**ei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea.

21. **N**u mă lăsa, Doamne Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine!

22. **I**a aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu te depărta de la mine. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele!

Psalmul 62

1. **D**umnezeule, Dumnezeuul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează.

2. **Î**nsetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu,

3. **Î**n pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta.

4. **C**ă mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda.

5. **A**șa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele.

6. **C**a de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

7. **D**e mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu

8. **Ș**i întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

9. **I**ar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. **I**ar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori)

Doamne, miluiește! (de trei ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Psalmul 87

1. **D**oamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

2. **S**ă ajungă înaintea Ta rugăciunea mea! Pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne,

3. **C**ă s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat.

4. **S**ocotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod.

5. **C**a niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta.

6. **P**usu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

7. **A**supra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus spre mine.

8. **D**epărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor.

9. **Î**nchis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință.

10. **S**trigat-am către Tine, Doamne, toată ziua, întins-am către Tine mâinile mele.

11. **O**are, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine?

12. **O**are, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării?

13. **O**are, se vor cunoaște în întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat?

14. **I**ar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.

15. **P**entru ce Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine?

16. **S**ărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit.

17. **P**este mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat.

18. **Î**nconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată.

19. **D**epărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne!

Psalmul 102

1. **B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui!

2. **B**inecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui:

3. **P**e Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

4. **P**e Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;

5. **P**e Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

6. **C**el ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

7. **C**unoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

8. **Î**ndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv.

9. **N**u până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia.

10. **N**u după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă,

11. **C**i cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui, spre cei ce se tem de El.

12. **P**e cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

13. **Î**n ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El.

14. **C**ă El a cunoscut zidirea noastră, adusu-Și-a aminte că țărână suntem.

15. **O**mul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori.

16. **C**ă duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său.

17. **I**ar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul,

18. **Ș**i dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui

19. **Ș**i își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste tot stăpânește.

20. **B**inecuvântați pe Domnul toți Îngerii Lui, cei tari la virtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui!

21. **B**inecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui!

22. **B**inecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui! În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul!

Psalmul 142

1. **D**oamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta!

2. **S**ă nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta!

3. **V**răjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri.

4. **M**âhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu.

5. **A**dușu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.

6. **Î**ntins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă.

7. **D**egrad auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu! Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă!

8. **F**ă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea! Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu!

9. **S**capă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne!

10. **Î**nvață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu! Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

11. **P**entru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață! Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu!

12. **F**ă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta! Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta! Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia! Aliluia! Aliluia! Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!
(închinându-ne de fiecare dată)

Ectenia mare

PREOTUL: **C**u pace, Domnului să ne rugăm!

STRANA *raspunde după fiecare cerere:* **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: **P**entru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm!

Pentru pacea a toată lumea, pentru buna stare a sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm!

Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră în ea, Domnului să ne rugăm!

Pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm!

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, Domnului să ne rugăm!

Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc în ele, Domnului să ne rugăm!

Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm!

Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm!

(Aici se pot pune cereri pentru diferite trebuințe, care sunt tipărite la sfârșitul Liturghierului)

Pentru ca să fim izbăviți noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm!

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

STRANA: Ție, Doamne!

PREOTUL: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

STRANA: Amin!

Glasul 8

Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Stih: **D**e noapte mânecă duhul meu către Tine Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Stih: **D**reptate vă învățați toți cei ce locuiți pe pământ.

Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Stih: **P**izmuire va cuprinde pe poporul cel neînvățat și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Aliluia! Aliluia! Aliluia!

Stih: **A**daugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor măriți ai pământului!

Apoi, se cântă: **Troparul - glasul 8**

Când slăviții Ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat, și judecătorilor celor fără de lege, pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi dar, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit! Fugi de sufletul nesățios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului! Căci tu ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Când slăviții Ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat, și judecătorilor celor fără de lege, pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi dar, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit! Fugi de sufletul nesățios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului! Căci tu ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Când slăviții Ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat, și judecătorilor celor fără de lege, pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi dar, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit! Fugi de sufletul nesățios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului! Căci tu ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție! (...mai lung)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: *Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: *Amin!*

Notă: *Textele celor 12 Evanghelii din această prezentare pot diferi de cele pe care le va citi preotul dumneavoastră, deoarece fiecare parohie poate avea o altă ediție a Sfintei Evanghelii.*

ÎNTÂIA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește! (de trei ori)*

PREOTUL: *Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!*

STRANA: *Și duhului tău!*

PREOTUL: *Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire: (XIII, 31-38; XIV; XV, XVI, XVII; XVIII,1 - numită și „Așezământul Sfințelor Pătimiri“)*

STRANA, închinându-se: *Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!*

PREOTUL: *Să luăm aminte!*

13, 31. Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Acum a fost preaslăvit Fiul Omului și Dumnezeu a fost preaslăvit întru El.

13, 32. Iar dacă Dumnezeu a fost preaslăvit întru El, și Dumnezeu Îl va preaslăvi întru El și îndată Îl va preaslăvi.

13, 33. Fiilor, încă puțin timp sunt cu voi. Voi Mă veți căuta, dar, după cum am spus iudeilor - că unde Mă duc Eu, voi nu puteți veni - vă spun vouă acum.

13, 34. Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul.

13, 35. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții.

13, 36. Doamne, L-a întrebat Simon-Petru, unde Te duci? Răspuns-a Iisus: Unde Mă duc Eu, tu nu poți să urmezi Mie acum, dar mai târziu Îmi vei urma.

13, 37. Zis-a Petru Lui: Doamne, de ce nu pot să urmez Ție acum? Sufletul meu îl voi da pentru Tine.

13, 38. Iisus i-a răspuns: Vei pune sufletul tău pentru Mine? Adevărat, adevărat zic ție că nu va cânta cocoșul, până ce nu te vei lepăda de Mine de trei ori!

14, 1. Să nu se tulbure inima voastră; credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine.

14, 2. În casa Tatălui Meu multe locașuri sunt. Iar de nu, v-aș fi spus. Mă duc să vă gătesc loc.

14, 3. Și dacă Mă voi duce și vă voi găti loc, iarăși voi veni și vă voi lua la Mine, ca să fiți și voi unde sunt Eu.

14, 4. Și unde Mă duc Eu, voi știți și știți și calea.

14, 5. Toma i-a zis: Doamne, nu știm unde Te duci; și cum putem ști calea?

14, 6. Iisus i-a zis: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine.

14, 7. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, și pe Tatăl Meu L-ați fi cunoscut; dar de acum Îl cunoașteți pe El și L-ați și văzut.

14, 8. Filip I-a zis: Doamne, arată-ne nouă pe Tatăl și ne este de ajuns.

14, 9. Iisus i-a zis: De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cel ce M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu: Arată-ne pe Tatăl?

14, 10. Nu crezi tu că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl este întru Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le vorbesc de la Mine, ci Tatăl - Care rămâne întru Mine - face lucrările Lui.

14, 11. Credeți Mie că Eu sunt întru Tatăl și Tatăl întru Mine, iar de nu, credeți-Mă pentru lucrările acestea.

14, 12. Adevărat, adevărat zic vouă: cel ce crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu și mai mari decât acestea va face, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

14, 13. Și orice veți cere întru numele Meu, aceea voi face, ca să fie slăvit Tatăl întru Fiul.

14, 14. Dacă veți cere ceva în numele Meu, Eu voi face.

14, 15. De Mă iubiți, păziți poruncile Mele.

14, 16. Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac,

14, 17. Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște; voi Îl cunoașteți, că rămâne la voi și în voi va fi!

14, 18. Nu vă voi lăsa orfani: voi veni la voi.

14, 19. Încă puțin timp și lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veți vedea, pentru că Eu sunt viu și voi veți fi vii.

14, 20. În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt întru Tatăl Meu și voi în Mine și Eu în voi.

14, 21. Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui.

14, 22. I-a zis Iuda, nu Iscarioteanul: Doamne, ce este că ai să Te arăți nouă, și nu lumii?

14, 23. Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el.

14, 24. Cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele. Dar cuvântul pe care îl auziți nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis.

14, 25. Acestea vi le-am spus, fiind cu voi;

14, 26. Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu.

14, 27. Pace vă las vouă, pacea Mea o dau vouă, nu precum dă lumea vă dau Eu. Să nu se tulbure inima voastră, nici să se înfricoșeze.

14, 28. Ați auzit că v-am spus: Mă duc și voi veni la voi. De M-ați iubi v-ați bucura că Mă duc la Tatăl, pentru că Tatăl este mai mare decât Mine.

14, 29. Și acum v-am spus acestea înainte de a se întâmpla, ca să credeți când se vor întâmpla.

14, 30. Nu voi mai vorbi multe cu voi, căci vine stăpânitorul acestei lumi și el nu are nimic în Mine;

14, 31. Dar ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl și precum Tatăl Mi-a poruncit așa fac. Sculați-vă, să mergem de aici.

15, 1. Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este lucrătorul.

15, 2. Orice mlădiță care nu aduce roadă întru Mine, El o taie; și orice mlădiță care aduce roadă, El o curățește, ca mai multă roadă să aducă.

15, 3. Acum voi sunteți curați, pentru cuvântul pe care vi l-am spus.

15, 4. Rămâneți în Mine și Eu în voi. Precum mlădița nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi, dacă nu rămâneți în Mine.

15, 5. Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne întru Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic.

15, 6. Dacă cineva nu rămâne în Mine se aruncă afară ca mlădița și se usucă; și le adună și le aruncă în foc și ard.

15, 7. Dacă rămâneți întru Mine și cuvintele Mele rămân în voi, cereți ceea ce voiți și se va da vouă.

15, 8. Întru aceasta a fost slăvit Tatăl Meu, ca să aduceți roadă multă și să vă faceți ucenici ai Mei.

15, 9. Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi; rămâneți întru iubirea Mea.

15, 10. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui.

15, 11. Acestea vi le-am spus, ca bucuria Mea să fie în voi și ca bucuria voastră să fie deplină.

15, 12. Aceasta este porunca Mea: să vă iubiți unul pe altul, precum v-am iubit Eu.

15, 13. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi.

15, 14. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce vă poruncesc.

15, 15. De acum nu vă mai zic slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul său, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscute.

15, 16. Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și roadă să aduceți, și roada voastră să rămână, ca Tatăl să vă dea orice-l veți cere în numele Meu.

15, 17. Aceasta vă poruncesc: să vă iubiți unul pe altul.

15, 18. Dacă vă urăște pe voi lumea, să știți că pe Mine mai înainte decât pe voi M-a urât.

15, 19. Dacă ați fi din lume, lumea ar iubi ce este al său; dar pentru că nu sunteți din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea lumea vă urăște.

15, 20. Aduceți-vă aminte de cuvântul pe care vi l-am spus: Nu este sluga mai mare decât stăpânul său. Dacă M-au prigonit pe Mine, și pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvântul Meu, și pe al vostru îl vor păzi.

15, 21. Iar toate acestea le vor face vouă din cauza numelui Meu, fiindcă ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.

15, 22. De n-aș fi venit și nu le-aș fi vorbit, păcat nu ar avea; dar acum n-au cuvânt de dezvinovățire pentru păcatul lor.

15, 23. Cel ce Mă urăște pe Mine, urăște și pe Tatăl Meu.

15, 24. De nu aș fi făcut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a făcut păcat nu ar avea; dar acum M-au și văzut și M-au urât și pe Mine și pe Tatăl Meu.

15, 25. Dar (aceasta), ca să se îplinească cuvântul cel scris în Legea lor: "M-au urât pe nedrept".

15, 26. Iar când va veni Mângâietorul, pe Care Eu Îl voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul Adevărului, Care de la Tatăl purcede, Acela va mărturisi despre Mine.

15, 27. Și voi mărturisiți, pentru că de la început sunteți cu Mine.

16, 1. Acestea vi le-am spus, ca să nu vă smintiți.

16, 2. Vă vor scoate pe voi din sinagogi; dar vine ceasul când tot cel ce vă va uide să creadă că aduce închinare lui Dumnezeu.

16, 3. Și acestea le vor face, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

16, 4. Iar acestea vi le-am spus, ca să vă aduceți aminte de ele, când va veni ceasul lor, că Eu vi le-am spus. Și acestea nu vi le-am spus de la început, fiindcă eram cu voi.

16, 5. Dar acum Mă duc la Cel ce M-a trimis și nimeni dintre voi nu întreabă: Unde Te duci?

16, 6. Ci, fiindcă v-am spus acestea, întristarea a umplut inima voastră.

16, 7. Dar Eu vă spun adevărul: Vă este de folos ca să mă duc Eu. Căci dacă nu Mă voi duce, Mângâietorul nu va veni la voi, iar dacă Mă voi duce, Îl voi trimite la voi.

16, 8. Și El, venind, va vădi lumea de păcat și de dreptate și de judecată.

16, 9. De păcat, pentru că ei nu cred în Mine;

16, 10. De dreptate, pentru că Mă duc la Tatăl Meu și nu Mă veți mai vedea;

16, 11. Și de judecată, pentru că stăpânitorul acestei lumi a fost judecat.

16, 12. Încă multe am a vă spune, dar acum nu puteți să le purtați.

16, 13. Iar când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul; căci nu va vorbi de la Sine, ci toate câte va auzi va vorbi și cele viitoare vă va vesti.

16, 14. Acela Mă va slăvi, pentru că din al Meu va lua și vă va vesti.

16, 15. Toate câte are Tatăl ale Mele sunt; de aceea am zis că din al Meu ia și vă vestește vouă.

16, 16. Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.

16, 17. Deci unii dintre ucenicii Lui ziceau între ei: Ce este aceasta ce ne spune: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, și că Mă duc la Tatăl?

16, 18. Deci ziceau: Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce zice.

16, 19. Și a cunoscut Iisus că voiau să-L întrebe și le-a zis: Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu Mă veți mai vedea și iarăși puțin și Mă veți vedea?

16, 20. Adevărat, adevărat zic vouă că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura. Voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

16, 21. Femeia, când e să nască, se întristează, fiindcă a sosit ceasul ei; dar după ce a născut copilul, nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s-a născut om în lume.

16, 22. Deci și voi acum sunteți triști, dar iarăși vă voi vedea și se va bucura inima voastră și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

16, 23. Și în ziua aceea nu Mă veți întreba nimic. Adevărat, adevărat zic vouă: Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu El vă va da.

16, 24. Până acum n-ați cerut nimic în numele Meu; cereți și veți primi, ca bucuria voastră să fie deplină.

16, 25. Acestea vi le-am spus în pilde, dar vine ceasul când nu vă voi mai vorbi în pilde, ci pe față vă voi vesti despre Tatăl.

16, 26. În ziua aceea veți cere în numele Meu; și nu vă zic că voi ruga pe Tatăl pentru voi,

16, 27. Căci Însuși Tatăl vă iubește pe voi, fiindcă voi M-ați iubit pe Mine și ați crezut că de la Dumnezeu am ieșit.

16, 28. Ieșit-am de la Tatăl și am venit în lume; iarăși las lumea și Mă duc la Tatăl.

16, 29. Au zis ucenicii Săi: Iată acum vorbești pe față și nu spui nici o pildă.

16, 30. Acum știm că Tu știi toate și nu ai nevoie ca să Te întrebe cineva. De aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu.

16, 31. Iisus le-a răspuns: Acum credeți?

16, 32. Iată vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.

16, 33. Acestea vi le-am grăit, ca întru Mine pace să aveți. În lume necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea.

17, 1. Acestea a vorbit Iisus și, ridicând ochii Săi la cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească.

17, 2. Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui.

17, 3. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis.

17, 4. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi I-ai dat să-l fac, l-am săvârșit.

17, 5. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea.

17, 6. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit.

17, 7. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine;

17, 8. Pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

17, 9. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt.

17, 10. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei.

17, 11. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi.

17, 12. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

17, 13. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei.

17, 14. Eu le-am dat cuvântul Tău, și lumea i-a urât, pentru că nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lume.

17, 15. Nu mă rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești pe ei de cel viclean.

17, 16. Ei nu sunt din lume, precum nici Eu nu sunt din lume.
17, 17. Sfințește-i pe ei întru adevărul Tău; cuvântul Tău este adevărul.

17, 18. Precum M-ai trimis pe Mine în lume, și Eu i-am trimis pe ei în lume.

17, 19. Pentru ei Eu Mă sfințesc pe Mine Însumi, ca și ei să fie sfințiți întru adevăr.

17, 20. Dar nu numai pentru aceștia Mă rog, ci și pentru cei ce vor crede în Mine, prin cuvântul lor,

17, 21. Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

17, 22. Și slava pe care Tu Mi-ai dat-o, le-am dat-o lor, ca să fie una, precum Noi una suntem:

17, 23. Eu întru ei și Tu întru Mine, ca ei să fie desăvârșiți întru unime, și să cunoască lumea că Tu M-ai trimis și că i-ai iubit pe ei, precum M-ai iubit pe Mine.

17, 24. Părinte, voiesc ca, unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine și aceia pr care Mi i-ai dat, ca să vadă slava mea pe care Mi-ai dat-o, pentru că Tu M-ai iubit pe Mine mai înainte de întemeierea lumii.

17, 25. Părinte drepte, lumea pe Tine nu te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, și aceștia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

17, 26. Și le-am făcut cunoscut numele Tău și-l voi face cunoscut, ca iubirea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei și Eu în ei.

18, 1. Zicând acestea, Iisus a ieșit cu ucenicii Lui dincolo de pâraul Cedrilor, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Săi.

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Si îndată se cântă: **Antifonul 1 - glasul 8**

Mai-marii popoarelor s-au adunat împreună, asupra Domnului și asupra unsului Lui.

Cuvânt călcător de lege au pus asupra mea. Doamne, Doamne, nu mă lăsa pe mine!

Simțirile noastre curate să le aducem înaintea lui Hristos și, ca niște prieteni ai Lui, sufletele să le jertfim pentru Dânsul, și să nu ne sugrumăm cu grijile vieții, ca Iuda! Ci să strigăm în cămările sufletelor noastre: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, izbăvește-ne pe noi de cel viclean!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 8

Fecioară ai născut, ceea ce nu știi de nuntă, și Fecioară ai rămas, Maică nenuntită; Născătoare de Dumnezeu, Marie, roagă pe Hristos, Dumnezeuul nostru, să ne mântuiască pe noi!

Antifonul al 2-lea - glasul 6

Alergat-a Iuda, zicând cărturarilor celor fără de lege: Ce-mi veți da mie, și eu Îl voi da pe El vouă? Iar în mijlocul celor ce se tocneau, ai stat nevăzut Însuși Tu, despre Care era uneltirea. Cunoscătorule de inimi, milostivește-Te spre sufletele noastre!

Cu milostenie să slujim lui Dumnezeu, ca Maria la cină, și să nu ne agonisim iubire de argint ca Iuda, ca să fim pururea cu Hristos Dumnezeu!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 6

Nu înceta Fecioară rugând totdeauna pe Cel ce L-ai născut în chip de negrăit, ca pe un iubitor de oameni, să mântuiască din primejdii pe cei ce scapă la tine!

Antifonul al 3-lea - glasul 2

Pentru învierea lui Lazăr, Doamne, pruncii evreilor au strigat Ție, iubitorule de oameni, Osana! Iar Iuda cel fără de lege n-a vrut să înțeleagă.

La cina Ta, Hristoase Dumnezeule, zis-ai mai înainte ucenicilor Tăi: Unul din voi va să Mă vândă. Iar Iuda cel fără de lege n-a vrut să înțeleagă.

Întrebând Ioan, Doamne, cine este cel ce va să Te vândă, l-ai dovedit pe acela prin pâine. Iar Iuda cel fără de lege n-a vrut să înțeleagă.

Cu treizeci de arginți și cu sărutare vicleană, Te căutau iudeii să Te ucidă, Doamne; iar Iuda cel fără de lege n-a vrut să înțeleagă.

La spălarea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai poruncit ucenicilor Tăi: Așa să faceți, precum vedeți! Iar Iuda cel fără de lege n-a vrut să înțeleagă.

Privegheați și vă rugați ca să nu cădeți în ispită!, zis-ai ucenicilor Tăi, Hristoase Dumnezeul nostru. Iar Iuda cel fără de lege n-a vrut să înțeleagă.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 2

Mântuiește din primejdii pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți după Dumnezeu la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor!

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

PREOTUL: **C**ă bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

Sedealna - glasul 7

La aceste Sedelne nu se sade, pentru că preotul cădește Sfântul Altar.

Ospătând la cină pe ucenici, și cunoscând vicleșugul vânzării, ai vădit la cina aceea pe Iuda, știindu-l pe el că nu se va îndrepta, și vrând ca să arăți tuturor că Te-ai dat de bunăvoie, ca să răpești lumea de la cel străin: îndelung-Răbdătorule, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Ospătând la cină pe ucenici, și cunoscând vicleșugul vânzării, ai vădit la cina aceea pe Iuda, știindu-l pe el că nu se va îndrepta, și vrând ca să arăți tuturor că Te-ai dat de bunăvoie, ca să răpești lumea de la cel străin: îndelung-Răbdătorule, slavă Ție! (...mai lung)

A DOUA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm!

STRANA: **D**oamne, miluiește! (de trei ori)

PREOTUL: **Î**ntelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: **Ș**i duhului tău!

PREOTUL: **D**in Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. (XVIII,1-28)

STRANA, închinându-se: **S**lavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: **S**ă luăm aminte!

18, 1. **Î**n vremea aceea, Iisus a ieșit cu ucenicii Lui dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o grădină, în care a intrat El și ucenicii Săi.

18, 2. Iar Iuda vânzătorul cunoștea acest loc, pentru că adesea Iisus și ucenicii Săi se adunau acolo.

18, 3. Deci Iuda, luând oaste și slujitori, de la arhierei și farisei, a venit acolo cu felinare și cu făclii și cu arme.

18, 4. Iar Iisus, știind toate cele ce erau să vină asupra Lui, a ieșit și le-a zis: Pe cine căutați?

18, 5. Răspuns-au Lui: Pe Iisus Nazarineanul. El le-a zis: Eu sunt. Iar Iuda vânzătorul era și el cu ei.

18, 6. Atunci când le-a spus: Eu sunt, ei s-au dat înapoi și au căzut la pământ.

18, 7. Și iarăși i-a întrebat: Pe cine căutați? Iar ei au zis: Pe Iisus Nazarineanul.

18, 8. Răspuns-a Iisus: V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutați pe Mine, lăsați pe aceștia să se ducă;

18, 9. Ca să se împlinească cuvântul pe care l-a spus: Dintre cei pe care Mi i-ai dat, n-am pierdut pe nici unul.

18, 10. Dar Simon-Petru, având sabie, a scos-o și a lovit pe sluga arhiereului și i-a tăiat urechea dreaptă; iar numele slugii era Malhus.

18, 11. Deci a zis Iisus lui Petru: Pune sabia în teacă. Nu voi bea, oare, paharul pe care Mi l-a dat Tatăl?

18, 12. Deci ostașii și comandantul și slujitorii iudeilor au prins pe Iisus și L-au legat.

18, 13. Și L-au dus întâi la Anna, căci era socrul lui Caiafa, care era arhiereu al anului aceuia.

18, 14. Și Caiafa era cel ce sfătuisese pe iudei că este de folos să moară un om pentru popor.

18, 15. Și Simon-Petru și un alt ucenic mergeau după Iisus. Iar ucenicul acela era cunoscut arhiereului și a intrat împreună cu Iisus în curtea arhiereului;

18, 16. Iar Petru a stat la poartă, afară. Deci a ieșit celălalt ucenic, care era cunoscut arhiereului, și a vorbit cu portăreasa și a băgat pe Petru înăuntru.

18, 17. Deci slujnica portăreasă i-a zis lui Petru: Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Omului acestuia? Acela a zis: Nu sunt.

18, 18. Iar slugile și slujitorii făcuseră foc, și stăteau și se încălzeau, că era frig, și era cu ei și Petru, stând și încălzindu-se.

18, 19. Deci arhiereul L-a întrebat pe Iisus despre ucenicii Lui și despre învățătura Lui.

18, 20. Iisus i-a răspuns: Eu am vorbit pe față lumii; Eu am învățat întotdeauna în sinagogă și în templu, unde se adună toți iudeii și nimic nu am vorbit în ascuns.

18, 21. De ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce au auzit ce le-am vorbit. Iată aceștia știu ce am spus Eu.

18, 22. Și zicând El acestea, unul din slujitorii, care era de față, l-a dat lui Iisus o palmă, zicând: Așa răspunzi Tu arhiereului?

18, 23. Iisus i-a răspuns: Dacă am vorbit rău, dovedește ce este rău, iar dacă am vorbit bine, de ce Mă bați?

18, 24. Deci Anna L-a trimis legat la Caiafa arhiereul.

18, 25. Iar Simon-Petru stătea și se încălzea. Deci i-au zis: Nu cumva ești și tu dintre ucenicii Lui? El s-a lepădat și a zis: Nu sunt.

18, 26. Una din slugile arhiereului, care era rudă cu cel căruia Petru îi tăiasse urechea, a zis: Nu te-am văzut eu pe tine, în grădină, cu El?

18, 27. Și iarăși s-a lepădat Petru și îndată a cântat cocoșul.

18, 28. Deci L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu; și era dimineață. Și ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, căci aveau să mănânce Paștile.

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Antifonul al 4-lea - glasul 5

Astăzi Iuda lasă pe Învățătorul și primește pe diavolul; se orbește cu patima iubirii de bani, cade din lumină întunecatul. Că în ce chip ar fi putut vedea, cel ce a vândut pe Luminătorul pentru treizeci de arginți? Iar nouă ne-a răsărit Cel ce a pățimit pentru lume. Către care să grăim: Cel ce ai pățimit și Te-ai îndurat de oameni, slavă Ție!

Astăzi Iuda se leapădă de cinstea lui Dumnezeu și se înstrăinează de har; fiind ucenic, se face vânzător: în obicei prietenesc ascunde vicleșug, și nebunește socotește că este mai bine a sluji iubirii de arginți, decât dragostei Stăpânului, făcându-se călăuză adunării celei fără de lege. Iar noi având mântuire pe Hristos, pe Acesta să-L slăvim!

Să dobândim iubirea de frați, ca niște frați întru Hristos, iar nu nemilostivire către cei de aproape ai noștri. Ca să nu ne osândim ca sluga cea nemilostivă pentru bani, și ca Iuda căindu-ne fără de niciun folos.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 5

Preaslăvite lucruri s-au grăit despre tine pretutindeni, Născătoare de Dumnezeu, Marie; că ai născut după trup pe Făcătorul tuturor, prealăudată care nu știi de nuntă.

Antifonul al 5-lea - glasul 6

Ucenicul tocmea prețul Învățătorului, și a vândut pe Domnul pentru treizeci de arginți cu sărutare vicleană, dându-L pe El celor fără de lege spre moarte.

Astăzi Făcătorul cerului și al pământului a zis ucenicilor Săi: S-a apropiat ceasul și a sosit Iuda, cel ce Mă vinde. Nimeni să nu se lepede de Mine, văzându-Mă pe Cruce în mijlocul a doi tâlhari! Că pătimesc ca un om, și mântuiesc ca un iubitor de oameni pe cei ce cred în Mine.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 6

Ceea ce ai zămislit în chip de negrăit în veacul cel mai de pe urmă, și ai născut pe Ziditorul tău, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre!

Antifonul al 6-lea - glasul 7

Astăzi veghează Iuda să vândă pe Domnul, pe Mântuitorul lumii, Cel mai înainte de veci, pe Cel ce a săturat mulțime de oameni cu cinci pâini. Astăzi cel fără de lege se leapădă de Învățătorul; și fiind ucenic a dat pe Stăpânul, a vândut cu bani pe Cel ce a săturat cu mană pe om.

Astăzi au pironit pe Cruce iudeii pe Domnul, Care a tăiat marea cu toiagul și i-a povățuit în pustie. Astăzi au împuns cu sulita coasta Celui ce a rănit Egiptul cu băți pentru ei, și au adăpat cu fiere pe Cel ce le-a plouat mană de mâncare.

Doamne, venind spre Pătimirea cea de voie, ai zis ucenicilor Tăi: De n-ați putut priveghea un ceas împreună eu Mine, cum v-ați făgăduit că veți muri pentru Mine? Vedeți măcar pe Iuda cum nu doarme, ci se nevoiește să Mă dea celor fără de lege. Sculați de vă rugați! Să nu se lepede cineva de Mine, văzându-Mă pe Cruce! Îndelung-Răbdătorule, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 7

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai încăput în pântecul tău pe Cel neîncăput în ceruri! Bucură-te, fecioară, propovăduirea Prorocilor, din care ne-a strălucit nouă Emanuel! Bucură-te, Maica lui Hristos Dumnezeu!

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară pace, Domnului să ne rugăm!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: *Că S-a sfințit și s-a preaslăvit preacinstul și de mare cuviință numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: *Amin!*

Sedealna - glasul 7

Ce pricină te-a făcut, Iuda, vânzător al Mântuitorului? Au doară te-a despărțit de ceata Apostolilor? Au doară te-a lipsit de harul tămăduirilor? Au doară cinând împreună cu ceilalți, pe tine te-a gonit de la masă? Au doară picioarele celorlalți le-a spălat, iar ale tale nu le-a băgat în seamă? O, de cât bine te-ai făcut uitător! Iată, gândul tău cel nemulțumitor se vădește, iar îndelungă-răbdarea cea neasemănată și mare mila Mântuitorului se propovăduiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Ce pricină te-a făcut, Iuda, vânzător al Mântuitorului? Au doară te-a despărțit de ceata Apostolilor? Au doară te-a lipsit de harul tămăduirilor? Au doară cinând împreună cu ceilalți, pe tine te-a gonit de la masă? Au doară picioarele celorlalți le-a spălat, iar ale tale nu le-a băgat în seamă? O, de cât bine te-ai făcut uitător! Iată gândul tău cel nemulțumitor se vedește, iar îndelungă-răbdarea cea neasemănată și mare mila Mântuitorului se propovăduiește.

A TREIA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI!

PREOTUL: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm!

STRANA: **D**oamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: **Î**nțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: **Ș**i duhului tău!

PREOTUL: **D**in Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. (XXVI, 57-75)

STRANA, închinându-se: **S**lavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: **S**ă luăm aminte!

26, 57. **Î**n vremea aceea, cei care au prins pe Iisus L-au dus la Caiafa arhiereul, unde erau adunați cărturarii și bătrânii.

26, 58. Iar Petru îl urma de departe până a ajuns la curtea arhiereului și, intrând înăuntru, ședea cu slugile, ca să vadă sfârșitul.

26, 59. Iar arhiereii, bătrânii și tot sinedriul căutau mărturie mincinoasă împotriva lui Iisus, ca să-L omoare.

26, 60. Și n-au găsit, deși veniseră mulți martori mincinoși. Mai pe urmă însă au venit doi și au spus:

26, 61. Acesta a zis: Pot să dărâm templul lui Dumnezeu și în trei zile să-l clădesc.

26, 62. Și, sculându-se, arhiereul l-a zis: Nu răspunzi nimic la ceea ce mărturisesc aceștia împotriva Ta?

26, 63. Dar Iisus tăcea. Și arhiereul l-a zis: Te jur pe Dumnezeu cel viu, să ne spui nouă de ești Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu.

26, 64. Iisus i-a răspuns: Tu ai zis. Și vă spun încă: De acum veți vedea pe Fiul Omului șezând de-a dreapta puterii și venind pe norii cerului.

26, 65. Atunci arhiereul și-a sfâșiat hainele, zicând: A hulit! Ce ne mai trebuie martori? Iată acum ați auzit hula Lui.

26, 66. Ce vi se pare? Iar ei, răspunzând, au zis: Este vinovat de moarte.

26, 67. *Și au scuipat în obrazul Lui, bătându-L cu pumnii, iar unii Îi dădeau palme,*

26, 68. *Zicând: Prorocește-ne, Hristoase, cine este cel ce Te-a lovit.*

26, 69. *Iar Petru ședea afară, în curte. Și o slujnică s-a apropiat de el, zicând: Și tu erai cu Iisus Galileianul.*

26, 70. *Dar el s-a lepădat înaintea tuturor, zicând: Nu știu ce zici.*

26, 71. *Și ieșind el la poartă, l-a văzut alta și a zis celor de acolo: Și acesta era cu Iisus Nazarineanul.*

26, 72. *Și iarăși s-a lepădat cu jurământ: Nu cunosc pe omul acesta.*

26, 73. *Iar după puțin, apropiindu-se cei ce stăteau acolo au zis lui Petru: Cu adevărat și tu ești dintre ei, căci și graiul te vădește.*

26, 74. *Atunci el a început a se blestema și a se jura: Nu cunosc pe omul acesta. Și îndată a cântat cocoșul.*

26, 75. *Și Petru și-a adus aminte de cuvântul lui Iisus, care zisese: Mai înainte de a cânta cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine. Și ieșind afară, a plâns cu amar.*

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Antifonul al 7-lea - glasul 8

Doamne, răbdând toate, așa ai zis celor fără de lege ce Te-au prins: De ați și rănit pe Păstorul, și ați risipit cele douăsprezece oi, pe ucenicii Mei, dar aș fi putut să aduc înainte mai mult decât douăsprezece legiuni de îngerii. Dar rabd îndelung, ca să se împlinească cele ce am arătat vouă prin Prorocii Mei, cele nearătate și ascunse. Doamne, slavă Ție!

De trei ori tăgăduindu-Te Petru, îndată a cunoscut ceea ce s-a zis lui; dar Ți-a adus Ție lacrimi de pocăință. Doamne, fii mie milostiv și mă mântuiește pe mine!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 8

Ca pe ceea ce este ușă de mântuire, și grădină veselitoare, și nor al luminii celei veșnice, să laudăm toți pe Sfânta Fecioară, zicându-i: Bucură-te!

Antifonul al 8-lea - glasul 2

Spuneți, călcătorilor de lege, ce ați auzit de la Mântuitorul nostru? Au n-a dat El legea și învățăturile Prorocilor? Dar cum ați gândit să dați lui Pilat pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, și Izbăvitorul sufletelor noastre?

Să se răstignească!, strigau cei ce se îndestulau pururea cu darurile Tale, și cereau pe făcătorul de rele în locul Făcătorului de bine, ucigașii dreptilor. Iar Tu tăceai, Hristoase, suferind necuviința lor, vrând să pătimești și să ne mântuiești pe noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 2

Pentru că nu avem îndrăznire pentru multele noastre păcate, tu pe Cel ce S-a născut din tine roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară! Că mult poate rugăciunea Maicii, spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată! Că milostiv este, și poate să mântuiască, Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Antifonul al 9-lea - glasul 3

Pus-au treizeci de arginți prețul Celui neprețuit, pe Care L-au prețuit fiii lui Israel. Privegheați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită, că duhul este osârditor, iar trupul neputincios! Pentru aceasta, privegheați!

Datu-mi-au spre mâncarea Mea fiere, și în setea Mea M-au adăpat cu oțet, iar Tu, Doamne, înviază-mă și le voi răsplăti lor!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 3

Noi, cei din neamuri, te laudăm pe tine, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce prin tine a liberat pe oameni din blestem.

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: **A**pără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!

STRANA: Ție, Doamne!

PREOTUL: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: Amin!

Sedealna - glasul 8

O, cum Iuda, cel ce era oarecând ucenic, a gândit vânzare asupra Ta! A cinat împreună cu vicleșug, vicleanul și nedreptul, și mergând a zis preoților: Ce-mi veți da mie și eu voi da vouă pe Acela, Care a stricat legea și a spurcat Sâmbăta? Îndelung-Răbdătorule Doamne, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

O, cum Iuda, cel ce era oarecând ucenic, a gândit vânzare asupra Ta! A cinat împreună cu vicleșug, vicleanul și nedreptul, și mergând a zis preoților: Ce-mi veți da mie și eu voi da vouă pe Acela, Care a stricat legea și a spurcat Sâmbăta? Îndelung-Răbdătorule Doamne, slavă Ție!

A PATRA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm!

STRANA: Doamne, miluiește! (de trei ori)

PREOTUL: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: Și duhului tău!

PREOTUL: Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. (XVIII, 28-40; XIX, 1-

16)

STRANA, închinându-se: Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: **Să luăm aminte!**

18, 28. **În vremea aceea, L-au adus pe Iisus de la Caiafa la pretoriu; și era dimineață. Și ei n-au intrat în pretoriu, ca să nu se spurce, ci să mănânce Paștile.**

18, 29. **Deci Pilat a ieșit la ei, afară, și le-a zis: Ce învinuire aduceți Omului Acestuia?**

18, 30. **Ei au răspuns și i-au zis: Dacă Acesta n-ar fi răufăcător, nu ți L-am fi dat ție.**

18, 31. **Deci le-a zis Pilat: Luați-L voi și judecați-L după legea voastră. Iudeii însă i-au răspuns: Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni;**

18, 32. **Ca să se împlinească cuvântul lui Iisus, pe care îl spusese, însemnând cu ce moarte avea să moară.**

18, 33. **Deci Pilat a intrat iarăși în pretoriu și a chemat pe Iisus și I-a zis: Tu ești regele iudeilor?**

18, 34. **Răspuns-a Iisus: De la tine însuși zici aceasta, sau alții ți-au spus-o despre Mine?**

18, 35. **Pilat a răspuns: Nu cumva sunt iudeu eu? Poporul Tău și arhierii Te-au predat mie. Ce ai făcut?**

18, 36. **Iisus a răspuns: Împărăția Mea nu este din lumea aceasta. Dacă împărăția Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu predat iudeilor. Dar acum împărăția Mea nu este de aici.**

18, 37. **Deci i-a zis Pilat: Așadar ești Tu împărat? Răspuns-a Iisus: Tu zici că Eu sunt împărat. Eu spre aceasta M-am născut și pentru aceasta am venit în lume, ca să dau mărturie pentru adevăr; oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.**

18, 38. **Pilat I-a zis: Ce este adevărul? Și zicând aceasta, a ieșit iarăși la iudei și le-a zis: Eu nu găsesc în El nici o vină;**

18, 39. **Dar este la voi obiceiul ca la Paști să vă eliberez pe unul. Voiți deci să vă eliberez pe regele iudeilor?**

18, 40. **Deci au strigat iarăși, zicând: Nu pe Acesta, ci pe Baraba. Iar Baraba era tâlhar.**

19, 1. **Deci atunci Pilat a luat pe Iisus și L-a biciuit.**

19, 2. **Și ostașii, împletind cunună din spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o mantie purpurie.**

19, 3. **Și veneau către El și ziceau: Bucură-te, regele iudeilor! Și-I dădeau palme.**

19, 4. **Și Pilat a ieșit iarăși afară și le-a zis: Iată vi-L aduc pe El afară, ca să știți că nu găsesc în El nici o vină.**

19, 5. **Deci a ieșit Iisus afară, purtând cununa de spini și mantia purpurie. Și le-a zis Pilat: Iată Omul!**

19, 6. Când L-au văzut deci arhieriei și slujitorii au strigat, zicând: Răstignește-L! Răstignește-L! Zis-a lor Pilat: Luați-L voi și răstigniți-L, căci eu nu-l găsesc nici o vină.

19, 7. Iudeii i-au răspuns: Noi avem lege și după legea noastră El trebuie să moară, că S-a făcut pe Sine Fiu al lui Dumnezeu.

19, 8. Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s-a temut.

19, 9. Și a intrat iarăși în pretoriu și l-a zis lui Iisus: De unde ești Tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un răspuns.

19, 10. Deci Pilat i-a zis: Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te eliberez și putere am să Te răstignesc?

19, 11. Iisus a răspuns: N-ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ți-ar fi fost dat ție de sus. De aceea cel ce M-a predat ție mai mare păcat are.

19, 12. Pentru aceasta, Pilat căuta să-L elibereze; iar iudeii strigau zicând: Dacă Îl eliberezi pe Acesta, nu ești prieten al Cezarului. Oricine se face pe sine împărat este împotriva Cezarului.

19, 13. Deci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus afară pe Iisus și a șezut pe scaunul de judecată, în locul numit pardosit cu pietre, iar evreiește Gabbata.

19, 14. Și era Vinerea Paștilor, cam la al șaselea ceas, și a zis Pilat iudeilor: Iată Împăratul vostru.

19, 15. Deci au strigat aceia: Ia-L! Ia-L! Răstignește-L! Pilat le-a zis: Să răstignesc pe Împăratul vostru? Arhieriei au răspuns: Nu avem împărat decât pe Cezarul.

19, 16. Atunci L-a predat lor ca să fie răstignit. Și ei au luat pe Iisus și L-au dus ca să fie răstignit.

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Antifonul al 10-lea - glasul 6

Cel ce Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină, stat-a gol la judecată, și a primit palme peste obraz, din mâinile pe care le-a zidit. Și poporul cel călcător de lege a răstignit pe Domnul slavei pe Cruce. Atunci s-a rupt catapeteasma Templului; soarele s-a întunecat, nesuferind să vadă batjocorit pe Dumnezeu, de Care se cutremură toate. Aceluia să ne închinăm!

Ucenicul s-a lepădat, iar tâlharul a strigat: Pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 6

Împacă lumea, Doamne, Cel ce bine ai voit a lua trup din Fecioară pentru robi, ca să Te laudăm cu un glas, iubitorule de oameni!

Antifonul al 11-lea - glasul 6

Pentru binele pe care l-ai făcut, Hristoase, poporului evreu, Te-au osândit să Te răstignească, adăpându-Te cu oțet și fiere. Ci le dă lor, Doamne, după faptele lor, că n-au cunoscut milostivirea Ta!

N-au fost îndestulate, Hristoase, mulțimile iudaice cu vânzarea, ci încă clătinau cu capetele, aducându-Ți batjocură și hulă. Ci le dă lor, Doamne, după faptele lor, pentru că au gândit asupra Ta deșertăciune!

Nici pământul care s-a cutremurat, nici pietrele care s-au despicaț, n-au plecat pe iudei; nici catapeteasma Templului, nici învierea morților. Ci le dă lor, Doamne, după faptele lor, că au gândit asupra Ta deșertăciune!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 6

Știm că S-a întrupat din tine Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești curată, una binecuvântată; pentru aceasta laudându-te neîncetat, pe tine te mărim!

Antifonul al 12-lea - glasul 8

Acestea zice Domnul către iudei: Poporul Meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v-am supărat? Pe orbii voștri i-am luminat, pe cei leproși i-am curățit, pe bărbatul cel ce era în pat l-am îndreptat. Poporul meu, ce am făcut vouă? Și cu ce Mi-ați răsplătit? În loc de mană, cu fiere; în loc de apă, cu oțet; în loc ca să Mă iubiți, pe Cruce M-ați pironit. De acum nu voi mai răbda. Chema-voi neamurile Mele, și acelea Mă vor preaslăvi împreună cu Tatăl și cu Duhul, și Eu le voi dărui viață veșnică.

Sau cântat pe varianta Sabin Drăgoi

Acestea zice Domnul către iudei:

„Poporul meu, ce am făcut ție?

Și cu ce v-am supărat pe voi?

Pe orbii voștri i-am luminat,

pe cei leproși i-am curățit,

pe bărbatul cel ce era în pat l-am îndreptat.

*Poporul meu, ce am făcut ție
și cu ce Mi-ai răsplătit Mie:
În loc de mană, cu fiere,
în loc de apă, cu oțet.
Și, în loc a Mă iubi, pe Cruce M-ai pironit.
Chema-voi neamurile mele
și acelea mă vor preamări
împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Amin!“*

Astăzi catapeteasma Templului se rupe, spre musturarea călcătorilor de lege, și soarele își ascunde razele sale, văzând pe Stăpânul răstignit.

Legiuitori ai lui Israel, iudei și farisei, ceata Apostolilor strigă către voi: Iată, Templul pe care l-ați stricat voi! Iată, Mielul pe Care L-ați răstignit, și L-ați dat mormântului! Dar a înviat cu puterea Sa. Nu vă înșelați, iudei, că El este Cel ce v-a izbăvit prin mare și v-a hrănit în pustie. Acesta este viața, lumina și pacea lumii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 8

Bucură-te, ușa Împăratului slavei, prin care a trecut Însuși cel Preaînalt, și a lăsat-o iarăși pecetluită, spre mântuirea sufletelor noastre!

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: *Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: *Amin!*

Sedealna - glasul 8

Când ai stat înaintea Caiafei, Dumnezeuule, și ai fost dat lui Pilat Tu, Judecătorul, puterile cerești s-au clătinat de frică; și când Te-ai înălțat pe lemn în mijlocul a doi tâlhari, ai fost socotit cu cei fără de lege, Cel ce ești fără de păcate, ca să mântuiești pe om. Îndelung-Răbdătorule, Doamne, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Când ai stat înaintea Caiafei, Dumnezeuule, și ai fost dat lui Pilat Tu, Judecătorul, puterile cerești s-au clătinat de frică; și când Te-ai înălțat pe lemn în mijlocul a doi tâlhari, ai fost socotit cu cei fără de lege, Cel ce ești fără de păcate, ca să mântuiești pe om. Îndelung-Răbdătorule, Doamne, slavă Ție!

A CINCEA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește! (de trei ori)*

PREOTUL: *Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!*

STRANA: *Și duhului tău!*

PREOTUL: *Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. (XXVII, 3-32)*

STRANA, închinându-se: *Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!*

PREOTUL: *Să luăm aminte!*

27, 3. **A**tunci Iuda, cel ce L-a vândut, văzând că a fost osândit, s-a căit și a adus înapoi arhiereilor și bătrânilor cei treizeci de arginți,

27, 4. Zicând: Am greșit vânzând sânge nevinovat. Ei i-au zis: Ce ne privește pe noi? Tu vei vedea.

27, 5. Și el, aruncând arginții în templu, a plecat și, ducându-se, s-a spânzurat.

27, 6. Iar arhiereii, luând banii, au zis: Nu se cuvine să-i punem în vistieria templului, deoarece sunt preț de sânge.

27, 7. Și ținând ei sfat, au cumpărat cu ei Țarina Olarului, pentru îngroparea străinilor.

27, 8. Pentru aceea s-a numit Țarina aceea Țarina Sângelui, până în ziua de astăzi.

27, 9. Atunci s-a împlinit cuvântul spus de Ieremia proorocul, care zice: "Și au luat cei treizeci de arginți, prețul celui prețuit, pe care l-au prețuit fiii lui Israel,

27, 10. Și i-au dat pe Țarina Olarului după cum mi-a spus mie Domnul".

27, 11. Iar Iisus stătea înaintea dregătorului. Și L-a întrebat dregătorul, zicând: Tu ești regele iudeilor? Iar Iisus i-a răspuns: Tu zici.

27, 12. Și la învinuirile aduse Lui de către arhierei și bătrâni, nu răspundea nimic.

27, 13. Atunci l-a zis Pilat: Nu auzi câte mărturisesc ei împotriva Ta?

27, 14. Și nu i-a răspuns lui nici un cuvânt, încât dregătorul se mira foarte.

27, 15. La sărbătoarea Paștilor, dregătorul avea obiceiul să elibereze mulțimii un întemnițat pe care-l voiau.

27, 16. Și aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Baraba.

27, 17. Deci adunați fiind ei, Pilat le-a zis: Pe cine voiți să vi-l eliberez, pe Baraba sau pe Iisus, care se zice Hristos?

27, 18. Că știa că din invidie L-au dat în mâna lui.

27, 19. Și pe când stătea Pilat în scaunul de judecată, femeia lui i-a trimis acest cuvânt: Nimic să nu-l faci Dreptului acestuia, că mult am suferit azi, în vis, pentru El.

27, 20. Însă arhiereii și bătrânii au ațâțat mulțimile ca să ceară pe Baraba, iar pe Iisus să-L piardă.

27, 21. Iar dregătorul, răspunzând, le-a zis: Pe cine din cei doi voiți să vă eliberez? Iar ei au răspuns: Pe Baraba.

27, 22. Și Pilat le-a zis: Dar ce voi face cu Iisus, ce se cheamă Hristos? Toți au răspuns: Să fie răstignit!

27, 23. A zis iarăși Pilat: Dar ce rău a făcut? Ei însă mai tare strigau și ziceau: Să fie răstignit!

27, 24. Și văzând Pilat că nimic nu folosește, ci mai mare tulburare se face, luând apă și-a spălat mâinile înaintea mulțimii, zicând: Nevinovat sunt de sângele Dreptului acestuia. Voi veți vedea.

27, 25. Iar tot poporul a răspuns și a zis: Sângele Lui asupra noastră și asupra copiilor noștri!

27, 26. Atunci le-a eliberat pe Baraba, iar pe Iisus L-a biciuit și L-a dat să fie răstignit.

27, 27. Atunci ostașii dregătorului, ducând ei pe Iisus în pretoriu, au adunat în jurul Lui toată cohorta,

27, 28. Și dezbrăcându-L de toate hainele Lui, I-au pus o hlamidă roșie.

27, 29. Și împletind o cunună de spini, I-au pus-o pe cap și în mâna Lui cea dreaptă trestie; și, îngenunchind înaintea lui își băteau joc de El, zicând: Bucură-Te, regele iudeilor!

27, 30. Și scuipând asupra Lui, au luat trestia și-L băteau peste cap.

27, 31. Iar după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de hlamidă, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească.

27, 32. Și ieșind, au găsit pe un om din Cirene, cu numele Simon; pe acesta I-au silit să ducă crucea Lui Iisus.

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Antifonul al 13-lea - glasul 6

Adunarea iudeilor Te-a cerut la Pilat să Te răstignească, Doamne. Și neaflând vină întru Tine, a slobozit pe vinovatul Baraba; iar pe Tine, Cel drept, Te-a judecat spre pierdere, agonisindu-și păcatul uciderii. Ci dă-le lor, Doamne, răsplătirea lor, că au cugetat asupra Ta cele deșarte.

Cel de Care toate se înfricoșează și se cutremură, și pe Care toată limba Îl laudă, pe Hristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu, preoții L-au lovit cu palme peste obraz și I-au dat fiere. Și toate a primit a le pătimi, vrând să ne mântuiască pe noi de fărădelegile noastre, cu sângele Său, ca un iubitor de oameni.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 6

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut prin cuvânt, mai presus de cuvânt, pe Făcătorul tău, pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre!

Antifonul al 14-lea - glasul 8

Doamne, Cel ce ai primit însoțitor pe tâlhar, care și-a întinat mâinile în sânge, numără-ne și pe noi împreună cu el, ca un bun și de oameni iubitor!

Puțin glas a slobozit tâlharul pe cruce, și mare credință a aflat. Într-o clipă s-a mântuit, și întâi el deschizând ușile Raiului, a intrat. Cel ce ai primit pocăința aceluia, Doamne, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 8

Bucură-te, ceea ce ai primit prin Înger bucuria lumii! Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul! Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maică a lui Hristos Dumnezeu!

Și se trag clopotele, iar când se cântă „Astăzi a fost răstignit pe lemn...”, Preotul, luând pe umeri Sfânta Cruce cea mare din spatele Sfintei Mese, iese pe ușa dinspre mieznoapte, apoi o așază în mijlocul bisericii spre închinare. O cădește împrejur de trei ori, apoi face două metanii, o sărută și mai face o metanie mare.

Antifonul al 15-lea - glasul 6

Acesta se cântă stih după stih

Astăzi a fost răstignit pe lemn, Cel ce a spânzurat pământul pe ape. (de trei ori)

Stih: **C**u cunună de spini a fost încununat Împăratul îngerilor.

Stih: **C**u porfiră mincinoasă a fost îmbrăcat Cel ce îmbracă cerul cu nori.

Stih: **L**ovire peste obraz a luat Cel ce a slobozit în Iordan pe Adam.

Stih: **C**u piroane a fost pironit Mirele Bisericii.

Stih: **C**u sulița a fost împuns Fiul Fecioarei.

Închinămu-ne Pătimirilor Tale, Hristoase. (de trei ori)

Stih: **A**rată-ne nouă și slăvită Învierea Ta.

Să nu prăznuim ca iudeii, că Paștile noastre, Hristos, pentru noi S-a jertfit! Ci să ne curățim pe noi înșine de toată întinăciunea și curat să ne rugăm Lui: Înviază Doamne, mântuiește-ne pe noi, ca un iubitor de oameni!

Crucea Ta, Doamne, este viață și înviere poporului Tău; și spre ea nădăjduind, Te laudăm pe Tine, Dumnezeul nostru; Cel ce Te-ai răstignit pentru noi, miluiește-ne pe noi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu - glasul 6

Văzându-Te, Hristoase, răstignit ceea ce Te-a născut a grăit: Ce taină străină este aceasta ce văd, Fiul meu? Cum mori fiind pironit cu trupul pe lemn, Dătătorule de viață?

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!*

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: *Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: *Amin!*

Sedealna - glasul 4

Răscumpăratu-ne-ai pe noi din blestemul legii cu scump sângele Tău, pe cruce fiind pironit și cu sulita împuns, nemurire ai izvorât, oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Răscumpăratu-ne-ai pe noi din blestemul legii cu scump sângele Tău, pe cruce fiind pironit și cu sulita împuns, nemurire ai izvorât, oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție!

A ȘASEA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește! (de trei ori)*

PREOTUL: *Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!*

STRANA: Și duhului tău!

PREOTUL: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. (XV, 16-32)

STRANA, închinându-se: Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: Să luăm aminte!

15, 16. În vremea aceea ostașii L-au dus înăuntrul curții, adică în pretoriu, și au adunat toată cohorta.

15, 17. Și L-au îmbrăcat în purpură și, împletindu-l o cunună de spini, l-au pus-o pe cap.

15, 18. Și au început să se plece în fața Lui, zicând: Bucură-Te regele iudeilor!

15, 19. Și-L băteau peste cap cu o trestie și-L scuipau și, căzând în genunchi, l se închinau.

15, 20. Și după ce L-au batjocorit, L-au dezbrăcat de purpură și L-au îmbrăcat cu hainele Lui. Și L-au dus afară ca să-L răstignească.

15, 21. Și au silit pe un trecător, care venea din țarină, pe Simon Cirineul, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf, ca să ducă crucea Lui.

15, 22. Și L-au dus la locul zis Golgota, care se tălmăcește "locul Căpățânii".

15, 23. Și l-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El n-a luat.

15, 24. Și L-au răstignit și au împărțit între ei hainele Lui, aruncând sorți pentru ele, care ce să ia.

15, 25. Iar când L-au răstignit, era ceasul al treilea.

15, 26. Și vina Lui era scrisă deasupra: Regele iudeilor.

15, 27. Și împreună cu El au răstignit doi tâlhari: unul de-a dreapta și altul de-a stânga Lui.

15, 28. Și s-a împlinit Scriptura care zice: Cu cei fără de lege a fost socotit.

15, 29. Iar cei ce treceau pe acolo îl huleau, clătinându-și capetele și zicând: Huu! Cel care dărași templul și în trei zile îl zidești.

15, 30. Mântuiește-Te pe Tine însuși, coborându-Te de pe cruce!

15, 31. De asemenea și arhiereii, batjocorindu-L între ei, împreună cu cărturarii, ziceau: Pe alții a mântuit, dar pe Sine nu poate să Se mântuiască!

15, 32. Hristos, regele lui Israel, să Se coboare de pe cruce, ca să vedem și să credem. Și cei împreună răstigniți cu El îl ocărau.

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi se cântă: **Fericirile. Se pun nouă stihiri - glasul 4**

Întru împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne!

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor!

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia!

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul!

Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura!

Prin lemn a fost izgonit Adam din Rai, iar prin lemnul Crucii tâlharul în Rai s-a sălășluit. Că acela gustând, a călcat porunca Făcătorului; iar acesta împreună răstignindu-se, a mărturisit Dumnezeu pe Cel ce se tănuia. Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru Împărăția Ta!

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui!

Pe Făcătorul Legii L-au cumpărat cei fără de lege de la ucenic și, ca pe un călcător de Lege, L-au pus de față înaintea Judecății lui Pilat, strigând: Răstignește-L!, pe Cel ce le-a dat lor mană în pustie. Iar noi urmând tâlharului celui drept, să grăim cu credință: Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru Împărăția Ta!

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu!

Mulțimea ucigătorilor de Dumnezeu, neamul iudeilor cel fără de lege, nebunește striga către Pilat: Răstignește pe Hristos, Cel nevinovat! Și mai vartos cereau ei pe Baraba. Iar noi grăim cu glasul tâlharului celui recunoscător: Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru Împărăția Ta!

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema!

Coasta Ta cea purtătoare de viață, revărsându-se ca un izvor din Eden, adapă, Hristoase, Biserica Ta, ca pe un rai cuvântător; de unde împărțindu-se ca la început în patru Evanghelii, adapă lumea veselind făptura și învățând neamurile să se închine cu credință Împărăției Tale.

Fericiți cei prizoniți pentru dreptate că a acelora este Împărăția cerurilor!

Răstignitu-Te-ai pentru mine, ca să-mi izvorăști mie iertare; împunsu-Te-ai în coastă, ca să-mi țâșnești pâraie de viață; cu piroane Te-ai pironit, ca, prin adâncul Pătimirilor Tale, crezând eu înălțimii puterii Tale, să-Ți cânt: Dătătorule de viață, Hristoase, slavă și Crucii Tale, și Pătimirii Tale, Mântuitorule!

Fericiți veți fi, când vă vor ocări pe voi și vă vor prizoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine!

Când Te-ai răstignit, Hristoase, toată făptura văzându-Te s-a cutremurat; temelile pământului s-au clătinat de frica puterii Tale, luminătorii s-au ascuns, și catapeteasma Templului s-a rupt; munții s-au cutremurat și pietrele s-au despicat, și tâlharul cel credincios grăiește cu noi, Mântuitorule: Pomenește-ne întru Împărăția Ta!

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri!

Zapisul nostru l-ai rupt, Doamne, și socotindu-Te între cei morți, ai legat pe tiranul cel de acolo, scăpând pe toți din legăturile morții, cu Învierea Ta; prin care ne-am luminat, Doamne, iubitorule de oameni, și grăim Ție: Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru Împărăția Ta!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

A Sfintei Treimi – glasul 4

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt, toți credincioșii cu un gând după vrednicie a slăvi să ne rugăm; Unimea Dumnezeirii ce este în trei ipostasuri, care rămâne neamestecată, singură prin sine, nedespărțită și neapropiată, prin care ne izbăvim de focul pedepsei.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

A Născătoarei de Dumnezeu – glasul 4

Pe Maica Ta, Hristoase, care Te-a născut fără sămânță după trup, și a rămas adevărat fecioară nestricată și după naștere, pe aceasta aducem Ție spre rugăciune, Stăpâne mult-Milostive, ca să se dăruiască iertare de greșeli, celor ce strigă pururea: Pomenește-ne și pe noi, Mântuitorule, întru Împărăția Ta!

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: *Ție, Doamne!*

PREOTUL: *Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: *Amin!*

PREOTUL: *Înțelepciune! Să luăm aminte!*

STRANA cântă: **Prochimenul - glasul 4**

*Împărțit-au hainele Mele loruși și pentru cămașa Mea au aruncat sorți.
(Psalmul 21, 20)*

Stih: *Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine; pentru ce m-ai părăsit? (Psalmul 21, 1)*

Împărțit-au hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au aruncat sorți.

Împărțit-au hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au aruncat sorți.

A ȘAPTEA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește! (de trei ori)*

PREOTUL: *Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!*

STRANA: *Și duhului tău!*

PREOTUL: *Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. (XXVII, 33-54)*

STRANA, închinându-se: *Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!*

PREOTUL: *Să luăm aminte!*

27, 33. Și în vremea aceea venind ostașii la locul numit Golgota, care înseamnă: Locul Căpățânii,

27, 34. I-au dat să bea vin amestecat cu fiere; și, gustând, nu a voit să bea.

27, 35. Iar după ce L-au răstignit, au împărțit hainele Lui, aruncând sorți, ca să se împlinească ceea ce s-a zis de proorocul: "Împărțit-au hainele Mele între ei, iar pentru cămașa Mea au aruncat sorți".

27, 36. Și ostașii, șezând, îl păzeau acolo.

27, 37. Și deasupra capului au pus vina Lui scrisă: Acesta este Iisus, regele iudeilor.

27, 38. Atunci au fost răstigniți împreună cu El doi tâlhari, unul de-a dreapta și altul de-a stânga.

27, 39. Iar trecătorii Îl huleau, clătinându-și capetele,

27, 40. Și zicând: Tu, Cel ce dărași templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-Te pe Tine Însuși! Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, coboară-Te de pe cruce!

27, 41. Asemenea și arhierii, bătându-și joc de El, cu cărturarii și cu bătrânii, ziceau:

27, 42. Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu poate să Se mântuiască! Dacă este regele lui Israel, să Se coboare acum de pe cruce, și vom crede în El.

27, 43. S-a încrezut în Dumnezeu: Să-L scape acum, dacă-L vrea pe El! Căci a zis: Sunt Fiul lui Dumnezeu.

27, 44. În același chip Îl ocărau și tâlharii cei împreună-răstigniți cu El.

27, 45. Iar de la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ceasul al nouălea.

27, 46. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Eli, Eli, lama sabahtani? adică: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?

27, 47. Iar unii dintre cei ce stăteau acolo, auzind ziceau: Pe Ilie îl strigă Acesta.

27, 48. Și unul dintre ei, alergând îndată și luând un burete, și umplându-l de oțet și punându-l într-o trestie, Îi da să bea.

27, 49. Iar ceilalți ziceau: Lasă, să vedem dacă vine Ilie să-L mântuiască.

27, 50. Iar Iisus, strigând iarăși cu glas mare, Și-a dat duhul.

27, 51. Și iată, catapeteasma templului s-a sfâșiat în două de sus până jos, și pământul s-a cutremurat și pietrele s-au despicat;

27, 52. Mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților adormiți s-au sculat.

27, 53. Și ieșind din morminte, după învierea Lui, au intrat în cetatea sfântă și s-au arătat multora.

27, 54. Iar sutașul și cei ce împreună cu el păzeau pe Iisus, văzând cutremurul și cele întâmplare, s-au înfricoșat foarte, zicând: Cu adevărat, Fiul lui Dumnezeu era Acesta!

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

CÂNTĂRETUL citește: **Psalmul 50**

1. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta

2. Și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea!

3. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește!

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu.

6. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea.

7. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite.

10. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le!

11. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule și Duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele!

12. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine!

13. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește!

14. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele! Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta.

17. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului!

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

A OPTA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm!*

STRANA: *Doamne, miluiește! (de trei ori)*

PREOTUL: *Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!*

STRANA: *Și duhului tău!*

PREOTUL: *Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire. (XXIII, 32-49)*

STRANA, închinându-se: *Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!*

PREOTUL: *Să luăm aminte!*

23, 32. Și erau duși și alții, doi făcători de rele, ca să-i omoare împreună cu El.

23, 33. Și când au ajuns la locul ce se cheamă al Căpățânii, L-au răstignit acolo pe El și pe făcătorii de rele, unul de-a dreapta și unul de-a stânga.

23, 34. Iar Iisus zicea: Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac. Și împărțind hainele Lui, au aruncat sorți.

23, 35. Și sta poporul privind, iar căpeteniile își băteau joc de El, zicând: Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască și pe Sine Însuși, dacă El este Hristosul, alesul lui Dumnezeu.

23, 36. Și îl luau în râs și ostașii care se apropiau, aducându-l oțet.

23, 37. Și zicând: Dacă Tu ești regele iudeilor, mântuiește-Te pe Tine Însuși!

23, 38. Și deasupra Lui era scris cu litere grecești, latinești și evreiești: Acesta este regele iudeilor.

23, 39. Iar unul dintre făcătorii de rele răstigniți, îl hulea zicând: Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine Însuși și pe noi.

23, 40. Și celălalt, răspunzând, îl certa, zicând: Nu te temi tu de Dumnezeu, că ești în aceeași osândă?

23, 41. Și noi pe drept, căci noi primim cele cuvenite după faptele noastre; Acesta însă n-a făcut nici un rău.

23, 42. Și zicea lui Iisus: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni în împărăția Ta.

23, 43. Și Iisus i-a zis: Adevărat grăiesc ție, astăzi vei fi cu Mine în Rai.

23, 44. Și era acum ca la ceasul al șaselea și întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al nouălea.

23, 45. Când soarele s-a întunecat; iar catapeteasma templului s-a sfâșiat pe la mijloc.

23, 46. *Și Iisus, strigând cu glas tare, a zis: Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu. Și acestea zicând, Și-a dat duhul.*

23, 47. *Iar sutașul, văzând cele ce s-au făcut, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat, Omul Acesta drept a fost.*

23, 48. *Și toate mulțimile care veniseră la această priveriște, văzând cele întâmplate, se întorceau bătându-și pieptul.*

23, 49. *Și toți cunoscuții Lui, și femeile care Îl însoțiseră din Galileea, stăteau departe, privind acestea.*

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

TRICÂNTAREA

Alcătuire a lui Cosma Monahul

Cântarea a 5-a - glasul 8

Irmosul

La Tine alerg dis-de-dimineată, Cel ce pentru milostivire Te-ai deșertat pe Tine, Cel neschimbat, pentru cel căzut, și până la Pătimire Te-ai plecat, Cel ce ești fără de patimă, Cuvinte al lui Dumnezeu; pace dă-mi mie, iubitorule de oameni! *(de două ori)*

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Dacă și-au spălat picioarele, și mai înainte s-au curățit cu împărtășirea dumnezeieștii Tale Taine, Hristoase, slujitorii Tăi s-au suit acum împreună cu Tine din Sion, la muntele cel mare al Măslinilor, lăudându-Te pe Tine, Cel ce ești iubitor de oameni.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Zis-ai: Vedeți, prietenilor, nu vă tulburați! Acum s-a apropiat ceasul ca să fiu prins și să fiu dat morții de mâinile celor fără de lege; și toți vă veți risipi, lăsându-Mă pe Mine. Însă vă voi aduna iarăși, ca să Mă vestiți pe Mine cel iubitor de oameni.

Cântarea a 5-a (Irmosul) - glasul 8

La Tine alerg dis-de-dimineată, Cel ce pentru milostivire Te-ai deșertat pe Tine, Cel neschimbat, pentru cel căzut, și până la Pătimire Te-ai plecat, Cel ce ești fără de patimă, Cuvinte al lui Dumnezeu; pace dă-mi mie, iubitorule de oameni. *(...mai lung)*

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău!*

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: Ție, Doamne!

PREOTUL: *Că tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: Amin!

Condacul - glasul 8

Pe Cel ce s-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L lăudăm, că pe Acela L-a Văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignire, Tu ești Fiul și Dumnezeul meu.

Icos (se citește)

Văzând mieluseaua, Maria, pe Mielușelul său tras spre junghiere, mergea după El zdrobită, împreună și cu alte femei, strigând așa: Unde mergi, Fiule? Pentru ce faci această călătorie grabnică? Oare este iarăși altă nuntă în Cana, și acolo Te grăbești acum, ca să le mai faci lor vin din apă? Oare voi merge cu Tine, Fiule, sau voi aștepta mai bine? Dă-mi cuvânt, Cuvinte! Nu mă trece tăcând, Cel ce m-ai păzit curată! Că Tu ești Fiul și Dumnezeul meu!

Sinaxar

În această zi pomenirea Sfinților Mucenici: Terentie, African, Maxim Pompei, și alți treizeci și șase, care erau însoțitorii fericitului Zenon, ai lui Alexandru și ai lui Teodor, a Sfintei Prorocițe Olda, a Sfinților Mucenici Iacov preotul și Aza diaconul și a Sfântului Noului Mucenic Dima, care a suferit

mucenicia în Smirna, la anul 1363, și care prin sabie s-a săvârșit. Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi! Amin!

În Sfânta și Marea Vineri, se prăznuiesc Sfintele și mântuitoarele și înfricoșătoarele Pătimiri ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; scuipările, lovirile peste față, palmele, insultele, batjocurile, haina de porfiră, trestia, buretele, oțetul, piroanele, sulia și înainte de toate crucea și moartea, pe care le-a primit de bunăvoie pentru noi. Se mai face încă pomenire de mărturisirea mântuitoare făcută pe cruce de tâlharul recunoscător, care a fost răstignit împreună cu El.

Stihuri la răstignire:

*Deși mort pe Cruce,
Ești viu Dumnezeu,
Căci Tu ești, Cuvinte,
Fiul lui Dumnezeu!*

Stihuri la tâlharul cel recunoscător:

*Când tâlharul a strigat:
„Doamne, pomenește-mă!“,
Atunci Raiul încuiat
Ușile și-a descuiat.*

După ce Domnul a fost vândut de prietenul și ucenicul Lui cu treizeci de arginți, a fost dus mai întâi la Ana, arhiereul. Acesta L-a trimis la Caiafa, care L-a scuipat și L-a lovit peste față; și pe când își bătea joc și râdea de El, a auzit spunându-l-se: Profetește-ne, cine Te-a lovit! Acolo au venit și doi martori mincinoși care au mărturisit că Hristos a spus: Stricați Templul acesta și în trei zile Îl voi ridica, și că a spus că este Fiul lui Dumnezeu. Arhiereul și-a rupt hainele neputând suferi așa-numita de el hulă.

Când s-a făcut ziuă L-au dus în pretoriu la Pilat, și ei n-au intrat, spune Scriptura, ca să nu se spurce, ci să poată mânca Paștile.

Pilat a ieșit afară și l-a întrebat: Care este vina Lui? Și pentru că n-a găsit nicio vină în El, L-a trimis la Caiafa; iar acesta L-a trimis din nou la Pilat, căci și Pilat se pornise spre uciderea Lui.

Pilat a spus: Luați-L voi și răstigniți-L și după legea voastră judecați-L! Ei au spus iarăși: Nouă nu ne este îngăduit să omorâm pe nimeni. Prin aceste cuvinte au ațâțat pe Pilat ca să-L răstignească.

Pilat L-a întrebat pe Hristos dacă este împăratul Iudeilor. El a mărturisit că este, dar este Împărat veșnic: Împărăția Mea, a spus El, nu este din lumea aceasta.

Pilat, voind să-l libereze le-a spus mai întâi că nu găsește nicio vină deosebită în El, apoi le-a propus să libereze pe unul din cei închiși. Iudeilor însă le-a fost mai drag Baraba decât Iisus.

În sfârșit Pilat L-a dat iudeilor după ce mai întâi L-a biciuit pe Iisus. Este apoi dus de soldați îmbrăcat cu hlamidă roșie, încununat cu cunună de spini și în mâini I-au pus trestie. A fost batjocorit de soldați care-l spuneau: Bucură-te, Împăratul Iudeilor! După ce L-au batjocorit așa, Pilat a spus din nou: Nu găsesc în El nicio vină de moarte; Ei însă au spus: Noi Îl osândim pentru că s-a numit pe Sine Fiul lui Dumnezeu. Pe când spuneau acestea, Iisus tăcea.

Mulțimea a strigat lui Pilat: Răstignește-L, răstignește-L! Ei voiau să-L dea unei morți necinstite, ca să îndepărteze din mijlocul lor amintirea Lui cea bună.

Pilat își bătea joc oarecum de ei zicându-le: Pe împăratul vostru să-L răstignesc? Ei au răspuns: N-avem alt împărat decât pe Cezarul. Iudeii, pentru că n-au reușit nimic cu hulele lor, aduc în discuție pe Cezarul ca cel puțin așa să-și sature furia lor. Într-adevăr au spus: Tot cel care se face pe sine împărat se împotrivește Cezarului.

În timpul acesta femeia lui Pilat, înfricoșată de visuri, a trimis la Pilat să-i spună: Să nu faci nimic dreptului acestuia! Căci ea, din pricina lui Iisus, suferise mult în timpul nopții. Pilat s-a spălat pe mâini, lepădându-se prin asta de vina sângelui.

Iudeii însă au strigat: Sângele Lui peste noi și peste copiii noștri. Dar dacă-L slobozești pe El nu ești prieten Cezarului. Așadar Pilat L-a legat, deși știa bine că este nevinovat, L-a osândit la moarte pe cruce, și le-a slobozit pe Baraba.

Când a văzut Iuda aceasta, aruncând arginții a plecat și ducându-se a luat o frânghie și s-a spânzurat; în urmă s-a umflat mult și a crăpat.

Ostașii L-au bătut pe Iisus peste față cu trestia și I-au pus în spate crucea. Apoi au silit pe Simon Cirineanul, să-l ducă crucea. Au ajuns pe la ceasul al treilea la locul Căpățânei și acolo L-au răstignit.

A fost răstignit împreună cu doi tâlhari ca să fie și el socotit un făcător de rele. Pentru a-L înjosi, soldații au împărțit hainele Lui, iar pentru cămașa Sa, care era făcută dintr-o bucată și nu avea nicio cusătură, au aruncat sorți, săvârșind cea mai mare nelegiuire.

Dar nu numai acestea, ei și pe când era pe cruce își băteau joc de El, zicând; O, cel ce strici Templul și în trei zile îl zidești, mântuiește-te pe tine! Și iarăși: Pe alții a mântuit, dar pe Sine nu poate să se mântuiască. Și iarăși: Dacă ești împăratul lui Israel, coboară-Te acum de pe cruce și vom crede în Tine!

Iudeii, dacă ar fi crezut în cele ce spuneau, ar fi trebuit să se apropie de El fără nicio îndoială, căci într-adevăr Hristos era recunoscut de întreaga fire

nu numai ca împărat al lui Israel, ci și al întregii lumi. Ce însemna, oare, întunecarea soarelui în ceasul al treilea și în miezul zilei? Ce însemna cutremurarea pământului? Ce însemna despicarea pietrelor, care au muștră învârtosarea inimii iudeilor? Ce însemna învierea multor trupuri, care ne-a învederat credința în Învierea obștească și puterea Celui ce-a pățimit? Ce însemna sfârșirea în două a catapetesmei Templului, ca și cum și ea ar fi fost supărată din pricina Celui care a fost slăvit în ea și pătimește acum? Ce însemnau apoi celelalte lucruri descoperite, dar care n-au putut fi văzute?

Așadar în ceasul al treilea, după cum spune dumnezeiescul Marcu, a fost răstignit. Din ceasul al șaselea până în ceasul al nouălea s-a făcut întuneric.

Longhin sutașul, când a văzut aceste lucruri minunate și mai cu seamă întunecarea soarelui, a strigat cu voce mare: Cu adevărat Fiul lui Dumnezeu a fost acesta!

Unul dintre tâlhari îl insulta pe Iisus; celălalt însă îl ținea de rău cu asprime pe acesta, și a mărturisit pe Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu. Mântuitorul i-a răsplătit credința lui și i-a făgăduit petrecerea în Rai împreună cu El.

În sfârșit, după ce a fost insultat din destul, Pilat a scris pe Cruce și cuvintele: „Împăratul iudeilor“. Deși iudeii s-au împotrivit să scrie așa, zicând că El s-a numit împărat al iudeilor, totuși Pilat a spus împotriva lor din nou: Ce-am scris, am scris.

Apoi Mântuitorul a strigat: Mi-e sete! Ei au amestecat oțet cu fiere și l-au dat să bea. Și spunând: „Săvârșitu-s-a!“, înclinând capul și-a dat Duhul.

Toți s-au îndepărtat de acolo. Lângă Crucea Lui stătea numai Mama Lui și sora ei, Maria lui Cleopa, pe care Ioachim i-o născuse lui Cleopa ce murise fără copii. Mai era încă și Ioan, iubitul Lui ucenic.

Nerecunoscătorii iudei, pentru că nu voiau să vadă trupurile pe Cruce au cerut lui Pilat (pentru că era marea zi a Paștelui și era Vineri) ca să sfărâme fluierile picioarelor osândiților spre a muri mai repede. Și au sfărâmat fluierile picioarelor celor doi tâlhari, căci mai trăiau încă; dar când au venit la Iisus și l-au văzut că și murise, s-au oprit de a le mai sfărâma. Unul dintre ostași, ca să facă plăcere iudeilor nerecunoscători, a întins sulita și l-a împuns pe Hristos în coasta dreaptă și îndată a ieșit sânge și apă; apă, pentru ca să se vadă că era om, sânge, pentru ca să se vadă că era mai presus de om. Sau altă explicație: sânge din pricina împărțirii cu dumnezeieștile sfințenii, iar apă din pricina botezului. Aceasta a văzut-o Ioan și a mărturisit-o și adevărată este mărturia lui. El a fost de față la toate și le-a văzut și ceea ce a văzut a scris. Căci dacă ar fi mințit, n-ar fi scris și cele care par că sunt spre necinstirea Învățătorului. Se spune că Ioan fiind de față atunci a strâns din coasta curgătoare de viață într-un vas preasfântul și dumnezeiescul Sânge.

După ce s-au săvârșit aceste fapte mai presus de fire, pe înserate, Iosif din Arimateea, ucenic al Lui la început, care se ascunsese ca și ceilalți, s-a dus cu îndrăzneală la Pilat, pe care-l cunoștea, și i-a cerut trupul lui Iisus. Pilat i-a îngăduit să-L ia, iar Iosif, pogorându-L de pe Cruce, L-a dat jos cu multă evlavie.

Pe când se lăsa noaptea, a venit Nicodim, aducând un amestec preparat de multă vreme din smirnă și aloe. L-a înfășurat în giulgiuri, după cum obișnuiau să facă iudeii și L-au îngropat în apropiere în mormântul tăiat în piatră a lui Iosif, unde nu mai fusese îngropat nimeni înainte. S-a făcut așa ca nu cumva să se spună că altul a înviat, atunci când a înviat Hristos. Evanghelistul a amintit de amestecul de aloe și smirnă; aceste mirodenii aveau însușirea de a lipi și s-a întrebuințat amestecul de smirnă și aloe ca să nu se creadă că a fost furat atunci când vor vedea giulgiurile și mahrama lăsate în mormânt. Într-adevăr, cum ar fi fost cu puțință furtul, o dată ce smirna și aloe nu mai lăsau să se dezlipească giulgiurile de trup, deoarece se făceau una cu trupul, ca și cum s-ar fi născut o dată cu el?

Toate aceste fapte minunate s-au întâmplat Vineri. Pentru aceasta, purtătorii de Dumnezeu părinți au rânduit ca Vineri să se facă pomenire de toate acestea cu zdrobire de inimă și cu umilință. Trebuie să se știe că Domnul a fost răstignit în ziua a șasea a săptămânii, adică Vineri, pentru motivul că la început omul a fost făcut în ziua a șasea. A fost răstignit în ceasul al șaselea din zi, pentru că în acest ceas, după cum se spune, și Adam și-a întins mâinile și s-a atins de pomul oprit și a murit. Pentru aceasta trebuia să fie creat din nou omul în același ceas în care a fost zdrobit. A fost răstignit în grădină, pentru că și Adam a călcat porunca în grădina raiului. Băutura amară pe care a gustat-o Hristos preînchipuia gustarea lui Adam. Loviturile cu palmele arătau slobozirea noastră. Scurparea și purtarea necinstită cu El arătau cinstirea noastră. Cununa cu spini, îndepărtarea blestemului, hlamida de purpură, îmbrăcămintea împărătească în locul hainelor de piele. Piroanele, desăvârșita nemișcare a păcatului nostru. Crucea, pomul cel din Rai. Coasta împunsă preînchipuia coasta lui Adam din care a fost făcută Eva, prin care a venit călcarea poruncii. Sulița arată că îndepărtează de la mine sabia cea de foc. Apa din coastă este icoana botezului. Sângele și trestia ne arată că Hristos ne-a dăruit, scriind cu litere roșii, vechea patrie.

Se spune că în locul în care a fost răstignit Hristos, capul tuturor, se afla căpățâna lui Adam. Pricina pentru care locul în care a fost răstignit Domnul se numește Locul Căpățânii este acesta: pe vremea potopului, căpățâna lui Adam a fost scoasă afară din pământ și colinda de colo-colo despuiată de carne și stingheră; era o vedenie îngrozitoare pentru cei care o vedeau. Solomon, din respect pentru strămoș, împreună cu toată oastea, a acoperit-o cu foarte multe pietre. De asta a și fost numit de atunci locul acela: „Pardosit cu pietre“. Unii

sfinți aleși spun, pe temeiul predaniei, că și Adam a fost îngropat acolo de un înger. Așadar acolo unde era stârvul, acolo s-a așezat vulturul Hristos, veșnicul Împărat. Noul Adam a tămăduit prin lemn pe vechiul Adam, ce căzuse prin lemn.

Prin milostivirea Ta cea mai presus de fire, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 8-a - glasul 8

Irmosul

Chipul răutății celei potrivnice lui Dumnezeu, dumnezeieștii tineri l-au dat pe față; iar asupra lui Hristos întărâtându-se adunarea cea fără de lege, sfătuiește cele deșarte și gândește să ucidă pe Cel ce ține viața în mână. Pe Care toată făptura Îl binecuvintează, slăvindu-L în veci. *(de două ori)*

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Zis-ai, Hristoase, ucenicilor: Scuturați acum somnul de pe pleoape și la rugăciune privegheați, ca să nu pieriți întru ispită! Și mai vârtos tu, Simone, că celui mai tare este ispita mai mare; înțelege-Mă, Petre, pe Mine, pe Care toată făptura Mă binecuvintează, slăvindu-Mă în veci.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cuvânt necucernic niciodată nu voi scoate din buzele mele, Stăpâne, zis-a Petru. Cu Tine voi muri ca un recunoscător, de s-ar și lepăda de Tine toți. Că nu trupul și sângele, ci Tatăl Tău Te-a descoperit mie, pe Care toată făptura Te binecuvintează, slăvindu-Te în veci.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Adâncul înțelepciunii celei dumnezeiești și al științei, cu totul l-ai cercat, și noianul judecăților Mele nu l-ai ajuns, omule, a zis Domnul. Deci fiind trup, nu te lăuda, că de trei ori te vei lepăda de Mine, pe Care toată făptura Mă binecuvintează, slăvindu-Mă în veci.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Te lepezi, Simone Petre, de ceea ce vrei să faci curând, precum s-a zis. Ci, fără zăbavă venind la tine o slujnică te va spăimânta, a zis Domnul. Dar plângând cu amar, Mă vei afla milostiv pe Mine, pe Care toată făptura Mă binecuvintează, slăvindu-Mă în veci.

Cântarea a 8-a (Irmosul) - glasul 8

Stih: **S**ă laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii!

Chipul răutății celei potrivnice lui Dumnezeu, dumnezeieștii tineri l-au dat pe față; iar asupra lui Hristos întărâtându-se adunarea cea fără de lege, sfătuiește cele deșarte și gândește să ucidă pe Cel ce ține viața în mână. Pe Care toată făptura Îl binecuvintează, slăvindu-L în veci. (... mai lung)

PREOTUL: **P**e Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o, să o slăvim!

La Cântarea a 9-a nu se cântă „Ceea ce ești mai cinstită...”, ci îndată Irmosul și Troparele de la această Cântare.

Cântarea a 9-a – glasul 8

Irmosul

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim! (de două ori)

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ceata cea pierzătoare a celor ce urau pe Dumnezeu, adunarea celor plini de răutăți, a ucigașilor de Dumnezeu, a venit asupra Ta, Hristoase, și Te-au târât ca pe un nedrept, pe Tine, Ziditorul tuturor, pe Care Îl slăvim.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Necunoscând nelegiuirii legea, și citind în zadar glasurile Prorocilor, ca pe o oaie Te-au târât pe Tine, Stăpânul tuturor, ca să Te junghie fără dreptate pe Tine, pe Care Te slăvim.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Preotii și cărturarii împreună fiind răniți de răutatea cea ucigătoare de sine, au predat păgânilor ca un dar Viața să o ucidă, adică pe Cel ce este din fire Dătător de viață, pe Care-L slăvim.

Stih: **S**lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Înconjuratu-Te-au ca niște câini mulți, și Te-au lovit, Împărate, cu palme peste obraz, și Te-au întrebat mărturisind minciuni asupra Ta; și toate răbdând, pe toți i-ai mântuit.

Cântarea a 9-a (Irmosul) - glasul 8

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim! (...lung)

Ectenia mică

PREOTUL: *Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm!*

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău!*

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: Ție, Doamne!

PREOTUL: *Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: Amin!

Luminânda – glasul 3

Întru o zi ai învrednicit, Doamne, pe tâlharul în Rai; și pe mine luminează-mă cu lemnul Crucii, și mă mântuiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Întru o zi ai învrednicit, Doamne, pe tâlharul în Rai; și pe mine luminează-mă cu lemnul Crucii, și mă mântuiește!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Întru o zi ai învrednicit, Doamne, pe tâlharul în Rai; și pe mine luminează-mă cu lemnul Crucii, și mă mântuiește!

A NOUA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm!*

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: *Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!*

STRANA: *Și duhului tău!*

PREOTUL: *Din Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. (XIX, 25-37)*

STRANA, închinându-se: *Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!*

PREOTUL: *Să luăm aminte!*

19, 25. În vremea aceea stăteau, lângă crucea lui Iisus, mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena.

19, 26. Deci Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău!

19, 27. Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine.

19, 28. După aceea, știind Iisus că toate s-au săvârșit acum, ca să se împlinească Scriptura, a zis: Mi-e sete.

19, 29. Și era acolo un vas plin cu oțet; iar cei care Îl loviseră, punând în vârful unei trestii de isop un burete înmuiat în oțet, l-au dus la gura Lui.

19, 30. Deci după ce a luat oțetul, Iisus a zis: Săvârșitu-s-a. Și plecându-Și capul, Și-a dat duhul.

19, 31. Deci iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce, căci era mare ziua sâmbetei aceleia, au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor și să-i ridice.

19, 32. Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și ale celui alt, care era răstignit împreună cu el.

19, 33. Dar venind la Iisus, dacă au văzut că deja murise, nu l-au zdrobit fluierile.

19, 34. Ci unul din ostași cu sulița a împuns coasta Lui și îndată a ieșit sânge și apă.

19, 35. Și cel ce a văzut a mărturisit și mărturia lui e adevărată; și acela știe că spune adevărul, ca și voi să credeți.

19, 36. Căci s-au făcut acestea, ca să se împlinească Scriptura: „Nu l se va zdrobi nici un os.”

19, 37. Și iarăși altă Scriptură zice: „Vor privi la Acela pe care l-au împuns.”

STRANA: *Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!*

Laudele

Stihirile idiomele din Triod - glasul 3

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte! Ție se cuvine cântare, Dumnezeu. (Psalmul 148, 1)

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui! Ție se cuvine cântare, Dumnezeu. (Psalmul 148, 2)

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui! Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui! (Psalmul 150, 1)

Două lucruri și rele a făcut fiul meu cel întâi-născut, Israel: Pe Mine, Izvorul apei vieții, M-a părăsit, și și-a săpat luiși puț sfărâmat. Pe Mine M-a răstignit pe lemn, iar pe Baraba l-a cerut și l-a slobozit. Spăimântatu-s-a cerul de aceasta, și soarele și-a ascuns razele; iar tu, Israele, nu te-ai rușinat, ci morții M-ai dat. Iartă-le lor, Părinte Sfinte, că nu știu ce au făcut!

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută! (Psalmul 150, 3)

Două lucruri și rele a făcut fiul meu cel întâi-născut, Israel: Pe Mine, Izvorul apei vieții, M-a părăsit, și și-a săpat luiși puț sfărâmat. Pe Mine M-a răstignit pe lemn, iar pe Baraba l-a cerut și l-a slobozit. Spăimântatu-s-a cerul de aceasta, și soarele și-a ascuns razele; iar tu, Israele, nu te-ai rușinat, ci morții M-ai dat. Iartă-le lor, Părinte Sfinte, că nu știu ce au făcut!

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe! (Psalmul 150, 4)

Fiecare mădular al sfântului Tău trup a răbdat ocară pentru noi; capul a răbdat spini; fața, scuiări; obrazul, loviri cu palme; gura, gustarea oțetului celui amestecat cu fiere; urechile, hulele cele păgânești; spatele, biciuiri și mâna, trestie; întinsorile a tot trupul pe cruce, și cuie, încheieturile și coasta, suliță. Cel ce ai pățimit pentru noi, și ne-ai mântuit pe noi din patimi; Care Te-ai smerit pentru noi, prin iubirea Ta de oameni, și ne-ai înălțat, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi!

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare! Toată suflarea să laude pe Domnul! (Psalmul 150, 5-6)

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, toată făptura văzând s-a cutremurat; temeliile pământului s-au clătinat de frica puterii Tale. Că înălțându-Te astăzi se pierde neamul evreiesc. Catapeteasma Templului s-a rupt în două și morții din morminte au înviat; sutașul văzând minunea s-a înfricoșat; iar Maica Ta, stând lângă Tine, a strigat, plângând ca o maică și zicând: Cum nu voi plânge și nu mă voi bate în piept, văzându-Te pe Tine spânzurat pe lemn, gol ca un

vinovat? Cel ce ai fost răstignit și ai fost îngropat și ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Glasul 6

Dezbrăcatu-M-au pe Mine de veșmintele Mele, și M-au îmbrăcat cu hlamidă roșie; pus-au pe capul Meu cunună de spini, și Mi-au dat trestie în mâna cea dreaptă, ca să-i sfărâm pe ei ca pe vasele olarului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Spatele Meu l-am dat spre bătaie și fața Mea nu am întors-o de la scuiări, înaintea judecății lui Pilat am stat, și răstignire am răbdat, pentru mântuirea lumii. (...lung)

A ZECEA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm!

STRANA: Doamne, miluiește! (de trei ori)

PREOTUL: Înțelepciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: Și duhului tău!

PREOTUL: Din Sfânta Evanghelie de la Marcu, citire. (XV, 43-47)

STRANA, închinându-se: Slavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: Să luăm aminte!

15, 43. În vremea aceea venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus.

15, 44. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult.

15, 45. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul.

15, 46. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.

15, 47. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus.

STRANA: Slavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina.

CÂNTĂRETUL citește: **Doxologia zilelor de rând**

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire! Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte, atotțiitorule, Doamne Fiule Unule-Născut lisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii! Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi! Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl! Amin! În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție! Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeu! Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine!

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi!

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, amin!

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine!

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale!

Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne pe noi cu îndreptările Tale!

Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne pe noi cu îndreptările Tale!

Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea!

Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor! Amin!

Ectenia cererilor și plecarea capetelor

PREOTUL: Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineață Domnului!

STRANA: Doamne, miluiește!

PREOTUL: *Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău!*

STRANA: *Doamne, miluiește!*

PREOTUL: *Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat, de la Domnul să cerem!*

STRANA *răspunde după fiecare cerere:* **D**ă, Doamne!

PREOTUL: *Înger de pace, credincios îndreptător, păzitor al sufletelor și al trupurilor noastre, de la Domnul să cerem!*

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre, de la Domnul să cerem!

Cele bune și de folos sufletelor noastre și pace lumii, de la Domnul să cerem!

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem!

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără durere, neînfruntat, în pace și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, să cerem!

STRANA: **D**ă, Doamne!

PREOTUL: *Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim!*

STRANA: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

PREOTUL: *Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm!*

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

PREOTUL: *Că Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!*

STRANA: **A**min!

PREOTUL: *Pace tuturor!*

STRANA: **Ș**i duhului tău!

PREOTUL: *Capetele noastre Domnului să le plecăm!*

STRANA: **Ț**ie, Doamne!

Rugăciunea plecării capetelor

PREOTUL rostește, în taină: **D**oamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și cu ochiul Tău cel a toate văzător privești peste toată făptura, Ție ne închinăm cu smerenie și ne rugăm, Sfinte al Sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfânt locașul Tău, și ne binecuvintează pe toți! Și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume!

După care, cu voce tare, rostește Ecfonisul: **C**ă al Tău este a ne milui și a ne mântui, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

A UNSPREZECEA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: **Ș**i pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu nostru să-L rugăm!

STRANA: **D**oamne, miluiește! (de trei ori)

PREOTUL: **Î**ntelegciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: **Ș**i duhului tău!

PREOTUL: **D**in Sfânta Evanghelie de la Ioan, citire. (XIX, 38-42)

STRANA, închinându-se: **S**lavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: **S**ă luăm aminte!

19, 38. **D**upă acestea Iosif din Arimateea, fiind ucenic al lui Iisus, dar într-ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat ca să ridice trupul lui Iisus. Și Pilat i-a dat voie. Deci a venit și a ridicat trupul Lui.

19, 39. Și a venit și Nicodim, cel care venise la El mai înainte noaptea, aducând ca la o sută de litre de amestec de smirnă și aloe.

19, 40. Au luat deci trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiu cu miresme, precum este obiceiul de înmormântare la iudei.

19, 41. Iar în locul unde a fost răstignit era o grădină, și în grădină un mormânt nou, în care nu mai fusese nimeni îngropat.

19, 42. Deci, din pricina vinerii iudeilor, acolo l-au pus pe Iisus, pentru că mormântul era aproape.

STRANA: **S**lavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Stihirile Stihoavnei din Triod

Glasul 1

Toată făptura s-a schimbat de frică, văzându-Te pe Tine, Hristoase, pe Cruce răstignit. Soarele s-a întunecat și temeliile pământului s-au cutremurat. Toate au pățimit împreună cu Tine, Cel ce ai zidit toate; Cel ce ai răbdat de voie pentru noi, Doamne, slavă Ție!

Glasul 2

Stih 1: *Împărțit-au hainele Mele loruși și pentru cămașa Mea au aruncat sorți. (Psalmul 21, 20)*

Poporul cel nelegiuit și nedrept, pentru ce cugetă cele deșarte? Pentru ce a judecat spre moarte pe Cel ce este viața tuturor? Minune mare! Făcătorul lumii s-a dat în mâinile celor fără de lege și s-a înălțat pe lemn, iubitorul de oameni, ca să slobozească din iad pe cei legați care strigă: Îndelung-Răbdătorule, Doamne, slavă Ție!

Stih 2: *Dat-au spre mâncarea Mea fiere și în setea Mea M-au adăpat cu oțet. (Psalmul 68, 25)*

Astăzi văzându-Te pe Tine, Cuvinte, răstignit pe Cruce, Fecioara cea fără prihană, tânguindu-se cu milă ca o Maică, s-a rănit la inimă cu amar, și suspinând cu durere din adâncul sufletului, zgâriindu-și obrazul, se chinuia; de aceea în piept bătându-se striga cu jale: Vai mie, dumnezeiscale Fiu! Vai mie, Lumina lumii! Cum ai apus de la ochii mei, Mielul lui Dumnezeu? Pentru care oștile celor fără de trupuri erau cuprinse de spaimă, zicând: Cel ce ești necuprins, Doamne, slavă Ție!

Stih 3: *Dar Dumnezeu, Împăratul nostru înainte de veac, a făcut mântuire în mijlocul pământului. (Psalmul 73, 13)*

Pe lemn răstignit văzându-Te, Hristoase, pe Tine, Făcătorul și Dumnezeuul tuturor, ceea ce Te-a născut fără sămânță, a strigat cu amar: Fiul meu, unde a apus frumusețea chipului Tău? Nu sufăr a Te vedea răstignit fără dreptate. Însă, grăbește de Te scoală, ca să văd și eu Învierea Ta din morți, cea de a treia zi!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Glasul 8

Doamne, suindu-Te pe Cruce, a căzut frică și cutremur asupra făpturii; de vreme ce și pământul l-ai oprit să nu înghită pe cei ce Te-au răstignit, și iadului ai poruncit să slobozească dintru sine pe cei legați. Judecătorule al

celor vii și al celor morți, Cel ce spre înnoirea oamenilor ai venit, să dai viață iar nu moarte, iubitorule de oameni slavă Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Acum se întinge condeiul hotărârii de judecată de la judecătorii cei nedrepti și Iisus se judecă și se osândește spre răstignire, și împreună pătimește făptura, văzând pe Domnul pe Cruce; Cel ce pătimește după firea trupului pentru mine, Bunule Doamne, slavă Ție! (...mai lung)

A DOUĂSPREZECEA EVANGHELIE A SFINTELOR PĂTIMIRI

PREOTUL: **Și** pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm!

STRANA: **D**oamne, miluiește! (de trei ori)

PREOTUL: **Î**ntelegciune! Drepti! Să ascultăm Sfânta Evanghelie! Pace tuturor!

STRANA: **Și** duhului tău!

PREOTUL: **Din Sfânta Evanghelie de la Matei, citire. (XXVII, 62-66)**

STRANA, închinându-se: **S**lavă Pătimirilor Tale, Doamne, slavă Ție!

PREOTUL: **S**ă luăm aminte!

27, 62. Iar a doua zi, care este după vineri, s-au adunat arhiereii și fariseii la Pilat,

27, 63. Zicând: Doamne, ne-am adus aminte că amăgitorul Acela a spus, fiind încă în viață: După trei zile Mă voi scula.

27, 64. Deci, poruncește ca mormântul să fie păzit până a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-L fure și să spună poporului: S-a sculat din morți. Și va fi rățacirea de pe urmă mai rea decât cea dintâi.

27, 65. Pilat le-a zis: Aveți strajă; mergeți și întăriți cum știți.

27, 66. Iar ei, ducându-se, au întărit mormântul cu strajă, pecetluind piatra.

STRANA: **S**lavă îndelung-răbdării Tale, Doamne, slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! (de trei ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi! Doamne, curățește păcatele noastre! Stăpâne, iartă fărădelegile noastre! Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău!

Doamne, miluiește! (de trei ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău! Vie Împărăția Ta! Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ! Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri; și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean!

PREOTUL: **C**ă a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: **A**min!

Apoi se cântă: **Troparul - glasul 4**

Răscumpăratu-ne-ai pe noi din blestemul legii, cu scump sângele Tău, pe Cruce fiind pironit și cu sulița împuns, nemurire ai izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ție! (...mai lung)

Ectenia întreită (a cererii stăruitoare)

PREOTUL: **S**ă zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem!

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: **D**oamne, Atotstăpânitorule, Dumnezeu Părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!

STRANA: **D**oamne, miluiește!

PREOTUL: **M**iluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește!

STRANA *raspunde după fiecare cerere:* **D**oamne, miluiește! (de trei ori)

PREOTUL: **Î**ncă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru (Numele), episcopul (denumirea eparhiei), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru conducătorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos armată, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi, ierodiaconi, diaconi, monahi și monahii și pentru toți cei întru Hristos frați ai noștri.

Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai acestei sfinte biserici și pentru toți cei mai înainte adormiți părinți și frați ai noștri dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni.

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu enoriași, ctitori și binefăcători ai acestui sfânt locaș.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și întru tot cinstită biserica aceasta, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce stă înainte și așteaptă de la Tine mare și bogată milă.

STRANA: Doamne, miluiește! *(de trei ori)*

PREOTUL: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: Amin!

Otpustul mare

PREOTUL: Înțelepciune!

STRANA: Binecuvintează!

PREOTUL: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor!

STRANA: Amin! Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului!

PREOTUL: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

STRANA: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim!

PREOTUL: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție!

STRANA: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin! Doamne, miluiește! *(de trei ori)* Părinte, binecuvintează!

PREOTUL: **C**el ce scupări și băți și loviri și Cruce și moarte a răbdat pentru mântuirea lumii, Hristos Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor!

STRANA: **A**min!

PREOTUL: **P**entru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi!

STRANA: **A**min! *(lung și melodios)*

